Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2517 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 11 iunie 1957

BUN SOSIT, înalţilor oaspeţi bulgari!

Incepînd de astăzi, ţara noastră găzduieşte pe reprezentanţii iubiţi ai poporului frate bulgar, tovarăşii Anton Iugov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar şi alţi conducători ai partidului şi guvernului din Republica vecină şi prietenă. Vizita înalţilor oaspeţi bulgari prilejuieşte o nouă şi puternică manifestare a prieteniei de nezdruncinat care uneşte popoarele romîn şi bulgar.

Prietenia aceasta este tradiţională. Ea a fost cimentată de-a lungul vremurilor în lupta comună a celor două popoare pentru independenţă naţională. Dar această prietenie a căpătat un conţinut şi mai profund în anii din urmă cînd cele două popoare au păşit pe calea construirii socialismului, în condiţiile noi pe care le-a creat eliberarea lor de sub jugul fascist, datorită eroicelor armate sovietice.

Popoarele celor două ţări sînt unite prin interesele comune, prin comunitatea ţelurilor lor, în lupta pentru cauza păcii şi socialismului. Romînia şi Bulgaria sînt forţe consecvente ale păcii în Balcani. Alături de toate celelalte ţări iubitoare de pace, ele militează pentru continua destindere a situaţiei internaţionale, pentru reglementarea pe cale paşnică a tuturor problemelor internaţionale litigioase, pentru a dărui omenirii climatul de pace pe care-l doreşte atît de mult.

Romînia şi Bulgaria sînt credincioase ideilor internaţionalismului proletar şi apără cu consecvenţă unitatea lagărului socialist în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Vizita conducătorilor poporului frate bulgar va întări şi mai mult legăturile prieteneşti care unesc ţările noastre. Iată de ce întîmpinăm pe tovarăşii noştri bulgari cu un fierbinte „BUN SOSIT"

Azi soseşte în R. P. Romînă delegaţia guvernamentală şi de partid bulgară

In ziua de 11 iunie delegaţia guvernamentală şi de partid bulgară care a făcut o vizită în Republica Populară Ungară soseşte în Republica Populară Romînă în drum spre patrie.

Delegaţia guvernamentală şi de partid bulgară este compusă din: Anton Iugov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., conducătorul delegaţiei guvernamentale, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B. şi membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., conducătorul delegaţiei de partid, Raiko Damianov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Comerţului şi membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., Karlo Lukanov, ministrul Afacerilor Externe şi membru al C.C. al P.C.B., Stoian Toncev, ministrul Gospodăriei Comunale, Urbanisticii şi Drumurilor, membru al conducerii permanente a Uniunii Populare Agrare Bulgare.

La invitaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, delegaţia guvernamentală şi de partid bulgară va face o vizită prietenească de cîteva zile în ţara noastră.

(Agerpres).

Tovarăşul Anton Iugov

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria, tovarăşul Anton Iugov este un activist de frunte al mişcării muncitoreşti revoluţionare din Bulgaria şi al partidului comunist, unul dintre cei mai de seamă conducători ai statului democrat-popular.

Tovarăşul Anton Iugov s-a născut la 5 august 1904 într-o familie de ţărani săraci. Incă din fragedă copilărie a fost nevoit să muncească. La vîrsta de 14 ani Anton Iugov se angajează la fabrica de ţigări din oraşul Plovdiv. In mijlocul proletariatului din Plovdiv el a devenit

(Continuare în pag. 3-a)

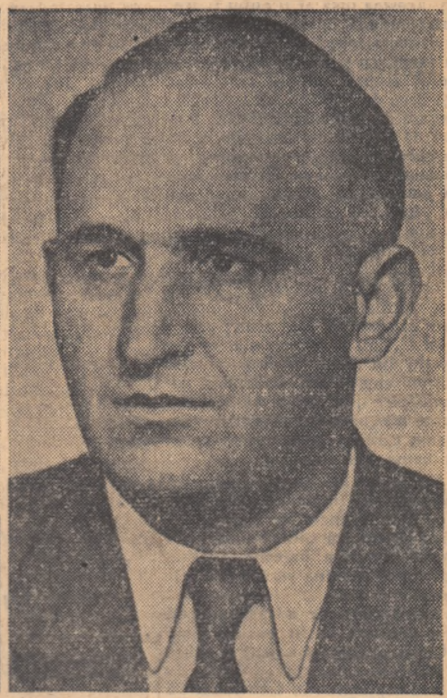

Tovarăşul Todor Jivkov

Primul secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar tovarăşul Todor Jivkov, este unul dintre cei mai de seamă activişti de partid şi de stat din Republica Populară Bulgaria.

Tovarăşul T. Jivkov s-a născut la 7 septembrie 1911 în satul Praveţ, plasa Botevgrad într-o familie de ţărani săraci. Din tinereţe, el şi-a ocupat locul în rîndurile glorioasei armate a clasei muncitoare bulgare, lucrînd ca tipograf

(Continuare în pag. 3-a)

Rezultatele aplicării agrotehnicii superioare

De obicei, holdele cu spice legănate de vînt sînt asemuite cu talazurile unei mări. Trecînd printre lanurile de grîu şi secară ale secţiei Portăreşti a gospodăriei de stat Afumaţi din regiunea Craiova, am avut impresia că mă aflu pe ţărmurile unui ocean... vegetal. Comparaţia nu este fantastică pentru că cele 750 hectare cultivate cu grîu, prin întinderea lor uriaşă, prin paiele înalte şi uniforme, tălăzuite de adierile vîntului, par un adevărat ocean de verdeaţă. Spicele? Despre înfăţişarea lor grăiesc convingător cîteva cifre. După aprecierile multor specialişti (care au fost şi ei profund impresionaţi de frumuseţea deosebită a culturilor secţiei Portăreşti) recolta medie la hectar va fi de 3000 kg. Inmulţiţi această cantitate cu suprafaţa de 750 hectare. Rezultatul: 2.250.000 kg. — un izvor uriaş de pîine nouă. Acesta-i numai grîul.

Secara, într-un lan tot atît de uniform, pare mai mult un stufăriş des şi înalt decît un lan cultivat. Un om se pierde în desişul ei, iar unui cal de talie înaltă, abia i se văd urechile ciulite *(fotografia 1)*.

Urmează apoi fasolea, soia, lupinul, toate meritînd calificative bune la superlativ.

Intenţionat am lăsat porumbul mai la urmă. Aprecieri în legătură cu producţia nu se pot da încă, întrucît plăntuţele prea tinere nu oferă deocamdată această posibilitate. Totuşi, vigurozitatea lor, înălţimea la care au ajuns la această dată (comparată cu aceea a culturilor de porumb din multe alte părţi ale ţării) oferă mari speranţe. Tinerii mecanizatori duc acum o luptă îndîrjită cu buruienile *(fotografia 2)*. Situaţia operativă de acum cîteva zile arăta că a fost prăşită a doua oară o suprafaţă de 62 hectare cultivată cu porumb.

Suprafaţa ocupată de această cultură, comparativ cu aceea a grîului nu este prea mare. Totuşi trebuie ţinut cont de un fapt: 100 hectare din cele 262 sînt însămînţate cu porumb dublu hibrid — într-un teren amenajat pentru irigare — iar restul este ocupat de porumb romînesc de Studina — elită. Tot lotul este semincer. Şi aproape toate culturile de la secţia Portăreşti sînt semincere. Nu întîmplător celor ce lucrează aici li s-a acordat încrederea aceasta.

Lucrătorii tineri de la secţia Portăreşti, printre care se numără mecanizatorii Ion Ciutureanu, Mircea Mărăcine, Dumitru David şi alţii au dat importanţă la timp agrotehnicii superioare.

N. SIMIONESCU

Foto: EUGEN CSIKOŞ

10 ani de la înfiinţarea Institutului de studii romîno-sovietic

Şedinţa festivă a Academiei R.P.R.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înfiinţarea Institutului de studii romîno-sovietic Academia R. P. Romîne a ţinut luni după-amiază o şedinţă festivă consacrată acestei aniversări.

In prezidiul şedinţei au luat loc tovarăşii: C. Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale a R. P. Romîne, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prof. dr. C. I. Parhon, preşedinte de onoare al Academiei R. P. Romîne, Miron Constantinescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, academicienii Ştefan Milcu, V. Malinschi, N. Hortolomei, P. Constantinescu-Iaşi, Ilie Murgulescu.

La şedinţa festivă au fost prezenţi academicieni şi membri-corespondenţi ai Academiei R. P. Romîne, oameni de ştiinţă şi cultură, reprezentanţi ai A.R.L.U.S.-ului şi I.R.R.C.S.

Au mai fost de faţă Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, C. Niculă, adjunct al ministrului Invăţămîntului şi Culturii, M. Macavei, preşedinte de onoare al Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

Au fost prezenţi de asemenea

(Continuare în pag. 2-a)

Cum ne îmbrăcăm

Despre alcătuirea garderobei

Cella Voinescu

Nu e uşor de răspuns, cînd pe de o parte — ce faci cu hainele pe care le ai de anul trecut şi sînt încă bune? — iar pe de alta, te ademenesc şi te zăpăcesc lucrurile din vitrine cu coloritul lor viu şi, mai mult, te atrage rochia unei colege sau pălăria fetei care a trecut adineaori pe lîngă tine. Dar n-ai nici atîţia bani, nici destul timp ca să-ţi faci toate hainele care ţi-ar place.

Păcat! Dimpotrivă, aş spune, cu atît mai bine. Dacă printr-o minune malіţioasă ai putea să faci, pe dată, al tău, orice lucru la care ai rîvnit o clipă, ai avea o mulţime de rochii, pălării, genţi şi pantofi — fără nici o legătură unele cu altele, iar dacă ai mai avea şi imprudenţa să porţi aceste lucruri cu aceeaşi lipsă de discernămînt, ai reuşi desigur să fii una din femeile cele mai prost îmbrăcate. Vreau să spun că prima condiţie ca să fii „bine îmbrăcată", e să fii îmbrăcată potrivit — potrivit cu tine mai întîi, cu vîrsta ta, cu înfăţişarea ta, cu viaţa şi munca pe care o faci şi cu împrejurarea pentru care te-ai îmbrăcat.

O să vorbim în viitor mai pe larg ce înţeleg prin „potrivit" şi voi căuta cu exemple precise să lămuresc care sînt criteriile — aş spune, aproape legile — care ar trebui să ne călăuzească în alegerea noastră. Dar sînt şi unele forme de haine, pe care le-aş numi „fără risc", „sigure" şi pe care le socot de primă necesitate în garderoba cuiva. Anume, taiorul. Taiorul clasic — cum se numeşte un taior cu fustă dreaptă, cu jachetă aproape ca un veston bărbătesc de o lungime potrivită la care variaţiile de formă se reduc la lărgimea fustei şi la detaliile reverului — veşmînt ce nu se demodează niciodată şi pe care — dacă este dintr-o stofă bună — îl porţi ani de zile. Din stofă sau din pînză groasă, el este de primă necesitate. Apoi ceea ce se numeşte „deu-piece" — adică rochie cu jachetă şi fustă îngustă — sau mai plăcută vara cu fustă largă — corsaj şi jachetă scurtă ori bolero. Iată cu ce trebuie început. Fie că lucrezi sau studiezi încă, taiorul este haina de bază, haina pe care o îmbraci uşor în orice împrejurare.

Fusta şi jacheta, mai multe bluze — dintre care una neapărat din aceeaşi stofă cu fusta, ca la nevoie să ai o rochie întreagă cu jachetă, iată ce se poate purta oricînd. Rămîne de variat materialul din care îţi faci taiorul după anotimp şi după rolul pe care îl va juca. De la taiorul sport, din stofă, iarna, la cel de vară dintr-un bumbac mai plin, atît de uşor de purtat la lucru, pînă la taiorul mai elegant din şantung sau taftas, sînt nenumărate posibilităţi — şi eşti întotdeauna bine îmbrăcată.

Chiar şi rochia de vară, înflorată, dacă are şi o jachetă la fel, se poartă mai uşor pe stradă şi în tramvai îţi dă o înfăţişare mai corectă şi mai plăcută, decît aceeaşi rochie, singură, golaşe care arată umerii şi decolteul oricui vrei sau nu vrei să-l privească. Intr-adevăr, vara e foarte cald la noi în ţară şi din nenorocire geamurile nu se prea deschid nici în tramvaie, nici în autobusele înăbuşitoare. Tocmai de aceea, goliciunea braţelor şi gîtului, încălzite şi strivite unele de altele e neplăcută şi nu tocmai frumoasă. O mică jachetă cu mîneci scurte la fel cu rochia, sau un bolero, împacă şi nevoia de a fi uşor îmbrăcată şi aceea de a nu te plimba prin oraş desbrăcată ca

(Continuare în pag. 2-a)

Cine-i vinovat?

...L-a cunoscut aproape de începutul primăverii. I l-a recomandat o prietenă. Atunci Florica C. de-abia împlinise 14 ani. Era în clasa a 8-a la cursurile serale. Purta cozi şi privea cu naivitate în ochii tuturor. Scena aceea şi tot ce s-a întîmplat apoi le retrăi mult timp cu o claritate chinuitor de dureroasă.

Cînd şi-au strîns mîinile, i-a simţit palma fină.

— Gioni.

Vocea îi era catifelată, profundă. Părea sinceră şi caldă.

— Florica. Şi-şi ridică privirea spre el. Era înalt şi puternic. Avea o faţă frumoasă cu o privire deschisă, sinceră. S-au plimbat în seara aceea mult. Numai ei doi. Şi-l asculta încîntată.

— Eşti elevă? — a întrebat-o el.

— Da. D-voastră?

— Spune-mi tu. E mai intim. Doar sîntem prieteni acum. Eu sînt artist. Joc la Opera de Stat din Bucureşti. Sînt balerin.

De multe ori pentru copii un singur cuvînt poate avea o putere magică. Aşa s-a întîmplat şi cu ea. Dintr-odată, Gioni, — pe numele lui adevărat Ion Boldanciuc, pe atunci balerin la Opera de Stat din Bucureşti — luă în ochii ei proporţiile unui ideal.

S-au întîlnit din nou şi a chemat-o la el, să asculte muzică „Muzica înnebunitoare a lui Verdi, care-ţi furnică trupul şi te transportă într-o lume feerică". Vai, cît de mincinoase au fost cuvintele acelea, vocea aceea pierdută, privirea visătoare... O aştepta o cameră de mansardă mobilată cu un pat, o masă şi un scaun. După ce s-a închis uşa, privirea „idolului" a devenit plină de pofte, lipicioasă, mîinile obraznice, iar glasul, parcă sugrumat, i-a dictat:

— Dezbracă-te.

Aici şi-a petrecut Florica prima ei noapte de dragoste. Cumplită şi chinuitoare noapte. Dimineaţa, Gioni i-a „recomandat" să plece dar „încet să nu audă vecinii".

— Şi cînd ne vedem? Eu ce fac? Mi-e frică, mi-e ruşine să mă duc acasă, a încercat să spună Florica.

— Nu ştiu. Lasă, ne vedem noi. Vocea devenise rece, tonul expeditiv, brutal. Acum du-te. Eu trebuie să plec la repetiţie.

Şi într-adevăr Florica nu a mers acasă. I-a fost silă de ea, ruşine de părinţi, i-a fost frică. „Acasă, îşi spunea singură, nu mai am ce căuta". A stat în holurile cinematografelor, a umblat pe străzi, iar seara, cu teamă, cu paşi şovăielnici, s-a îndreptat a doua oară spre aceeaşi mansardă. Uşa era închisă. S-a ghemuit lîngă calorifer şi a aşteptat. A aşteptat cu disperarea copilului. „Nu se poate, trebuie să vină. Nu e cîine".

Scara a trosnit sub greutatea unui pas la fel de temător ca şi al ei şi o altă fată, la fel ca ea, s-a îndreptat grăbită spre aceeaşi uşă.

— Pe cine cauţi, o întrebă Florica?

Fata tresări şi o privi speriată.

— Pe Gioni, murmură copila.

— Şi tu? se cutremură Florica, şi tu?

Fata plecă capul şi lacrimile începură să i se prelingă pe bărbia copilăresc de albă.

— Pleacă, murmură Florica. Pleacă, n-auzi? strigă cu ciudă la copila care o privea speriată şi care, într-adevăr, o luă la fugă pe scări. Florica, copleşită, se ghemui din nou lîngă calorifer şi începu să plîngă încet, cu disperare. Un vecin ieşi şi înţelegînd, îi spuse:

— Domnul Gioni nu mai vine. Intotdeauna după aceea (şi accentuă pe cuvînt) domnul Gioni lipseşte cîteva nopţi de acasă.

Florica l-a aşteptat însă ghemuită lîngă calorifer, îngheţată, pînă dimineaţa.

N-a venit. „Domnul Gioni după aceea obişnuieşte să lipsească cîteva nopţi de acasă".

De-abia tîrîndu-şi picioarele, a pornit-o din nou pe străzi, aiurea. Aşa a găsit-o taică-său. Ingheţată, flămîndă. Acasă n-a spus nimic. A minţit „am fost la o prietenă".

Şi părinţii — ah, nu poţi să nu te cutremuri gîndindu-te la aceşti părinţi — au crezut-o.

Au urmat apoi zile de căutare, de alergătură. Trebuia să-l găsească, să-i vorbească... Prietenii lui de la Operă spuneau că-i plecat într-un turneu în provincie. Dar l-a văzut într-o seară urcînd treptele Operei cu două „doamne". L-a strigat. Şi Gioni, poate de teama unui scandal a venit.

— Ce vrei, ce doreşti? Nu vezi că sînt însoţit? Vrei să mă faci de rîs? Nu te uiţi la tine cum eşti îmbrăcată?

Şi era îmbrăcată curat, ba chiar elegant. Intr-adevăr nu ca doamnele acelea, care-ţi furau ochii, dar totuşi...

— Pleacă, du-te. Nu mai pot sta. Sînt aşteptat.

Doamnele începuseră să dea semne de nervozitate.

Florica rămase pironită locului „O rudă cam sărăcuţă — auzi ea prin vis. M-a rugat s-o bag la spectacol, dar i-am spus că nu pot în seara asta" — Sărăcuţa, se făcu auzit glasul unei „doamne".

„Cum de s-a apucat apoi Florica de furat? Cine a îndemnat-o? Nici procurorului nu a putut să-i răspundă. A furat aproape 90 de obiecte din căminele studenţeşti din Bucureşti. Paltoane, rochii, sticluţe goale de parfum şi briantină, maiouri, combinezoane, periuţe de dinţi, pantofi, a luat tot ce a găsit. De ce? Poate pentru a fi elegantă, poate pentru a fi la fel ca „doamnele" acelea pentru care, credea ea un timp, a părăsit-o Gioni.

La început a intrat cu teamă într-un cămin, a furat o rochie şi a fugit. Il bătea inima. Era aproape îngrozită. Mergea pe stradă şi avea impresia că oamenii care o privesc ştiu că-i o hoaţă, ştiu că la subţioară poartă o rochie furată.

Atunci, atunci măcar dacă ar fi existat cineva, cineva care să-i urmărească atent viaţa, dintre atîţia care aveau obligaţia să o facă, care să-i spună să se oprească, să nu meargă pe calea pierzaniei. Dar omul acesta nu s-a găsit. Nu s-a găsit nici în persoana părinţilor ei, nici la şcoală, nici printre prietenii şi cunoscuţii ei.

Cu rochia furată s-a dus la prietena ei Eufrosina Niculescu.

— Ţine-o tu. Acasă, nu-mi dau voie să fiu elegantă.

De atunci, din ziua aceea, dubla ei viaţă s-a accentuat conturîndu-se cu precizie. Acasă rămînînd — sub ochii orbi ai părinţilor — „şcolăriţa cuminte şi ascultătoare", iar în afară, femeia ce intra din ce în ce mai adînc în viciul hoţiei şi al prostituţiei.

După un timp, poate şi datorită vieţii de furt, l-a uitat pe Gioni, şi a început să schimbe bărbaţii la fel ca şi rochiile de furat.

Şi nu avea decît 14 ani...

La şcoală nu s-a mai dus şi timp de peste 6 luni nimeni dintre profesorii ei,

PETRU ISPAS

(Continuare în pag. 2-a)

Citiţi în pag. 4-a

Sport

PLAIURI MOLDOVENE (III)

Iaşul vindecă

Frumuseţea capitalei Moldovei rezultă din armonii; au fost cîndva şi stridenţe, dar timpul a trecut peste toate o pensulă unică. Totuşi, priveliştile care se deschid prin cartierele cu nume atît de sonore — Tătăraşi, Păcurari, Nicolina, Sărărie, — nu sînt lipsite de contraste. Dintr-un unghi, în apropierea halelor, poţi îmbrăţişa cu o singură privire: o baracă scundă, albastră, cu chenare albe, voit cochetă, pe care scrie Fotograf, un tăpşan, un dormitor al producătorilor amenajat de administraţia pieţelor, nişte calcanuri coşcovite, acoperişul majestuos, solemn şi mîndru al palatului şi în depărtare, dealurile verzi-albastre cu silueta poetică a Cetăţuiei.

Toate acestea, atît de disparate, fac parte din Iaşi; dar oraşul acesta nu poate fi descompus în elementele constitutive fără să-i răpeşti suflul vieţii. Pe străzile lui în pantă trebuie să hoinăreşti mult, în toate orele din zi şi din noapte; să iei seama la toate casele în care au locuit cîndva cei care şi-au înscris numele în cartea de aur a poporului; să te împrieteneşti cu cei care ştiu să povestească admirabil, fără să aibă talent de povestitor decît atunci cînd vorbesc despre oraşul lor; trebuie să te reculegi, la cimitirul Eternitatea, în faţa morţilor; trebuie să-ţi deschizi sufletul la bojdeuca Ţicăului, în tinda aceea sărmană în care doi oameni, genii de esenţe diferite, au rîs şi au plîns şi au gîndit lumea; trebuie să te aşezi sub teiul cel bătrîn şi sfînt din Copou şi, sub ploaia de cară, să urmăreşti lacrimile pe chipul de bronz al Veronicăi Micle; să revii apoi în jos, spre biblioteca universitară în pas cu frumoasele fete şi să asculţi frînturi de discuţii în care cel mai des revine cuvîntul examen; să înţelegi dialectica unei consecvenţe şi, trecînd pe lîngă anunţuri teatrale să reţii faptul că şi acum, după un veac, „Chiriţa în provincie" continuă să ţină afişul, alături de „Baba Hîrca", cu un succes pe care l-ar invidia zadarnic „Nota zero la purtare", cea mai jucată piesă, pare-se, la această oră, în ţară.

De asemenea să nu scapi nimic din evenimentele culturale care înseamnă oxigenul fiecărei respiraţii a Iaşului: deschiderea muzeului regional de artă plastică în sălile renovate ale palatului (cuprinde, între altele, pînze de Tintoretto, Murilo, Caravaggio, Salvator Rosa; romîneşti — de la Asachi la Dan Hatmanu); apoi să audiezi concertul violoncelistului sovietic Daniel Safran; conferinţele din sesiunea ştiinţifică: „Unul din întemeietorii mineralogiei romîneşti — Petru Poni"; „Alexandru Philippide — mare figură a filologiei romîneşti...

In Iaşi te opreşti să stai de vorbă nu numai cu oamenii, ci şi cu statuile: Ştefan cel Mare, Alecsandri, Ilie Pintilie... In Iaşi, cînd vezi o scară proptită de zidul dantelat în piatră al Trei Ierarhilor îţi sare inima din loc: i s-a întîmplat ceva bisericii? In Iaşi treci cu bunăvoinţă peste străzile centrale temporar impracticabile: dacă se desfundă din nou, dacă se sapă şanţuri şi se asfaltează din nou, e pentru că se rezolvă în sfîrşit vechea problemă a oraşului — lipsa de apă. In Iaşi şi numai în Iaşi te duci să vezi fabrica de antibiotice. De fapt este o fabrică în afara oraşului, pe drumul spre Roman, departe de orice aglomeraţie. Intre ceşnicele dealuri moldoveneşti, clădiri noi. Totul e nou: laboratoarele, halatele albe obligatorii, cazanele enorme în care se produce fermentaţia. Vreo 18 zile durează elaborarea unei şarje de penicilină — arată însoţitorul. Cuvîntul şarjă îmi izbeşte auzul. Il asociam totdeauna cu revărsări enorme de metal semi-lichid, incandescent, proiectat triumfal pe jgheaburi, în atmosfera densă a oţelăriilor. Nimic din toate acestea. Cazane, ţevi, manometre, halate şi calote albe. Prea puţin spectaculos. Din sporî de ciupercă, după fermentaţie, extracţie, condiţionare, pleacă în sticluţe curate unităţi de penicilină. Cifre, realizări? Poftim, tovarăşe. Depăşirea planului lunar cu 180 miliarde unităţi internaţionale de penicilină. Punerea la punct a instalaţiilor pentru producerea de aureomicină romînească. Un singur cuvînt de ordine aici: sterilizare. Totul se sterilizează o dată, de două ori, de zece ori. Iaşul vindecă mii de oameni din ţară şi străinătate (exportăm). Vasile Chitic, Constantin Cioaşcă sau Maria Vieru, muncitori în halate şi calote albe, dau şarje care vindecă oameni la Mădîrjac în Tg. Frumos, sau în Frankfurt am Main, Republica Federală Germană...

ŞTEFAN IUREŞ

În ajutorul activiștilor utemiști

Să știm cum se gospodărește uzina!

Intr-o ședință a comitetului U.T.M., tovarășul Radu Gheorghe secretarul organizației U.T.M. din sectorul mecanică I — sector de tineret — a întrebat de ce aprovizionarea sectorului lor se face atît de greoi. Oare nu se știe că aceasta dă naștere la goluri în producție? De știut știam noi și l-am lămurit și pe el. După aceea, însă, ne-am gîndit că poate aceleași întrebări și le mai pun și alți tineri.

Intr-un timp, în sectorul III-remorci exista o proastă împărțire a forțelor de muncă. De exemplu, brigada condusă de utemistul Gheorghe Zaharescu, compusă din 29 de muncitori, executa mai multe operațiuni, efectuate și de alți muncitori, care nu erau în brigadă. Acestea însă ar fi putut fi executate numai de brigadă dacă ea ar fi lucrat după un plan judicios întocmit. In afara faptului că controlul asupra calității produselor era greu de realizat, această aglomerare de muncitori afecta fondul de salarii al sectorului și în consecință cîștigul muncitorilor. Membrii brigăzii ne întrebau cum se pot rezolva aceste probleme. Cu sprijinul conducerii administrative s-au găsit soluții (brigada a fost împărțită în două și a preluat executarea tuturor operațiunilor necesare, eliberînd pentru alte sectoare brațele de muncă care prisoseau). Dar pentru comitetul U.T.M. a devenit clar că activiștii din acest sector nu cunosc noțiuni elementare economice, noțiuni care i-ar ajuta să se descurce mai ușor în noianul de probleme care se ivesc la tot pasul în uzina noastră.

Mereu ne loveam de asemenea întrebări: ce înseamnă planul tehnic? dar graficul de producție? Cum putem noi contribui la buna aprovizionare a uzinei? Aceasta nu e doar sarcina serviciului respectiv?

Din dorința de a răspunde cît mai calificat și în același timp cît mai eficace, s-a născut ideea organizării unui cerc, limitat la cîteva săptămîni, în care printr-un ciclu de lecții și seminarii să lămurim principalele probleme economice legate de munca uzinei noastre.

Pentru început acest cerc l-am conceput pentru cadrele organizației: membrii comitetului, birourile de secții, responsabilii brigăzilor și ai posturilor utemiste de control etc. Am discutat cu conducerea uzinei, iar responsabilii celor mai importante sectoare de muncă au întocmit șapte lecții care tratează problemele planificării, aprovizionări, organizării muncii etc. Bineînțeles că nu este vorba de lecții teoretice, ci de explicarea diferitelor procese economice din uzina noastră. Așa, de pildă, lecția despre aprovizionare, nu se mărginește doar la enumerarea furnizorilor noștri și a formalităților pe care le îndeplinim pentru procurarea materiilor prime necesare, ci explică corelația dintre diferitele sectoare ale uzinei și montaj, deci necesitatea muncii ritmice în fiecare sector, pe fiecare mașină și pe fiecare om în parte. In această lecție, arătîndu-se greutățile și însemnătatea fiecărei materii prime, se dovedesc convingător pagubele aduse de rebuturi și de lucrul făcut de mîntuială. Toate lecțiile, nu numai aceasta, vor avea deci și un puternic caracter educativ. Se va vorbi și despre economia pe care avem datoria s-o realizăm la combustibil, apă, curent electric, despre gospodărirea uzinei, astfel încît să dovedim că de fiecare dintre noi depinde creșterea rentabilității uzinei.

Ciclul de lecții se va încheia cu o discuție asupra felului în care organizația U.T.M. poate să sprijine rezolvarea sarcinilor de producție.

In acțiunea noastră de popularizare a cunoștințelor economice nu vrem să ne mărginim doar la nivelul cadrelor. De aceea vom ține un ciclu de conferințe și pentru masa utemiștilor și sîntem siguri că ele vor trezi interes.

Prima lecție — despre planificare — s-a ținut. Ea a fost urmărită cu atenția pe care o scontăm pentru tot ciclul.

Despre rezultate vom vorbi însă după terminarea cercului.

Ing. GHEORGHE ZAINEA
responsabil cu producția și calificarea în comitetul U.T.M. al Uzinei „Tudor Vladimirescu" — București

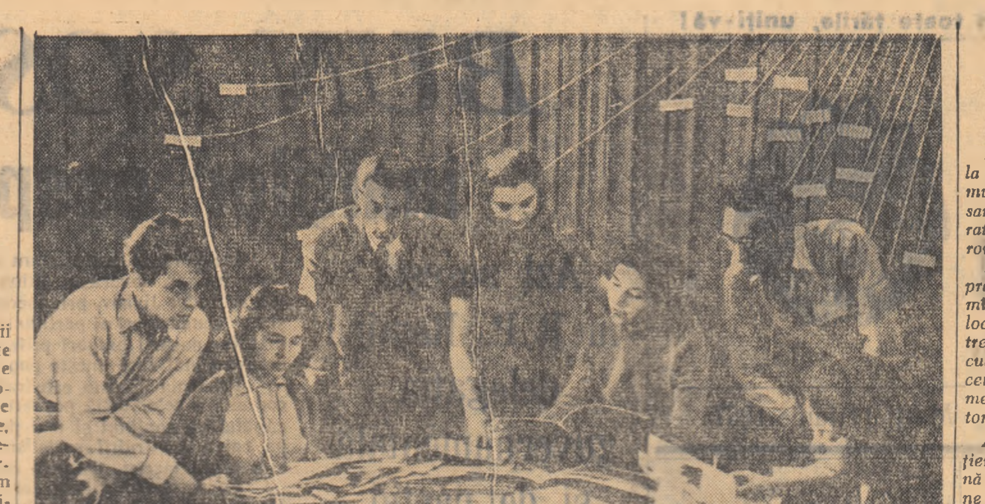

„Colțul Festivalului" de la Departamentul Poștelor și Telecomunicațiilor este frecventat zilnic de zeci de tineri.

In fotografie: Un grup format din tineri citind revistele apărute cu ultimele noutăți despre pregătirile în vederea celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

O nouă cooperativă agricolă de producție cu rentă

In comuna Brâncoveni de Sus raionul Balș, s-a inaugurat duminica trecută o nouă cooperativă agricolă de producție cu rentă în care au intrat 30 de familii de țărani muncitori cu 76 hectare de pămînt și 5 atelaje. Noua cooperativă dispune de asemenea de două fierăstraie mecanice și un atelier de fierărie. Membrii cooperativei au hotărît să împartă veniturile în proporție de 25 la sută după calitatea și cantitatea de pămînt, iar restul de 75 la sută după zilele-muncă efectuate.

(Agerpres)

După un drum de 481 km. purtătorii ștafetei „Scînteii pionierului" au sosit la Galați. In portul Galați ștafetiștii au fost întîmpinați de 1.500 de pionieri.

In aceste zile ștafeta „Scînteii pionierului" străbate regiunea Iași

Daruri pentru Festival ale tinerilor bucureșteni

Luni la amiază s-a deschis în Parcul de Cultură „I. V. Stalin", sub auspiciile Comitetului orășenesc București al U.T.M. și ale Comisiei orășenești București pentru organizarea acțiunilor în cinstea celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, expoziția darurilor pe care tinerii din orașul București le-au pregătit pentru participanții la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

La deschiderea expoziției au participat membri ai C.C. al U.T.M., secretari ai comitetelor raionale U.T.M., activiști, precum și numeroși tineri.

Expoziția, care cuprinde numeroase obiecte lucrate de tinerii din întreprinderile Capitalei, școli, institute de învățămînt superior etc., va rămîne deschisă pînă la 25 iunie.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

Patria: RICHARD AL III-LEA (ambele serii). Nava școală pleacă în larg: Republica, București, 1 Mai: ROMEO ȘI JULIETTA; Magheru, Elena Pavel, Infrățirea între popoare, Al. Sahia: VOCAȚIE; V. Alecsandri, I. C. Frimu: FLOAREA DE PIATRĂ; Lumina, Gh. Doja, Moșilor, Volga: DACĂ TOȚI TINERII DIN LUME; Central, Flacăra: DISPĂRUT FĂRĂ URMĂ; Doina, Libertății: DRAGOSTE DE MAMĂ; Maxim Gorki, Timpuri Noi: VRĂJITORUL. Complectare: Activitatea Crucii Roșii; Tineretului: MUNTELE BĂTUT DE VÎNT; Olga Bancic, Al. Popov: INIMA CÎNTĂ; Vasile Roaită: Donca Simo: AVENTURILE LUI ARTIOMKA; Cultural: PRIMUL PUNCT; Unirea: VAGABONDUL (ambele serii); C. David: ULTIMA ÎNTÎLNIRE; T. Vladimirescu: TAINA NOPȚII ETERNE; Arta: AL 41-LEA; Munca: JAN ZIZKA; Miorița, Aurel Vlaicu: ORA H. Complectare: Muntele Retezat: 23 August: PIICA MEA TRĂIEȘTE LA VIENA; Ilie Pintilie, Alianța: OAMENI FĂRĂ IMPORTANȚĂ; Popular: CĂSNICIA DR. DANWITZ; M. Eminescu, Grivița: DON JUAN; N. Bălcescu: TRANDAFIRII LUI ALLAH; G. Coșbuc: URAGANUL.

TIMPUL PROBABIL

PENTRU REGIUNEA BUCUREȘTI: Vremea se menține frumoasă și călduroasă cu cerul senin noaptea și dimineața. Inourări parțiale în cursul zilei, cînd vremea devine ușor nestabilă, favorabilă averselor de ploaie. Vînt în general slab. Temperatura staționară va fi cuprinsă noaptea între 15-17 grade, ziua între 21-30 grade.

PENTRU URMĂTOARELE TREI ZILE IN ȚARĂ. Vreme caldă la început dar nestabilă, cu cer schimbător mai mult noros în jumătatea de nord-vest a țării. Ploi sub formă de averse însoțite de furtuni și descărcări electrice vor cădea treptat în toate regiunile țării, mai abundente în Ardeal. Vîntul va sufla potrivit mai întîi din sectorul sudic apoi din nord-vest. Temperatura la început staționară, apoi în scădere, minimele vor oscila între 10-20 grade, iar maximele între 23-31 grade.

NU SE POT OARE REZOLVA?

„Scurt circuit" în... propuneri

Planul de măsuri tehnico-organizatorice pentru anul 1957, întocmit de către conducerea termocentralei Doicești a reușit să întrunească majoritatea posibilităților ce ofereau condiții pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, simplificarea și ușurarea procesului de producție. Una dintre aceste măsuri a și căpătat viață. Este vorba de extinderea automatizării în funcționarea cazanelor. Automatizarea asigură o reducere însemnată a consumului de carburanți, un control de calitate asupra funcționării cazanelor, menținerea unei sarcini constante și deci, energie la un preț de cost mai redus.

Energo-Trust nr. 1, forul superior căruia i s-a înaintat spre aprobare planul de măsuri tehnico-organizatorice, a gîndit că nu ar fi rău dacă l-ar întregi și cu alte propuneri. Foarte bine. Numai că propunerile făcute în birourile din București nefiind legate de realitatea din uzină (pe care cu regret se observă că o cunosc superficial inginerii de la Energo-Trust nr. 1) nu reprezintă interes din punct de vedere economic, dimpotrivă ar implica cheltuieli suplimentare și nejustificate. Din curiozitate, să analizăm numai două din propunerile făcute la București.

Pentru obținerea unei cantități sporite de apă s-a propus, de exemplu complicarea unor manevre ale prizelor 2 și 3. Complicare care nu poate să fie aplicată întrucît vechile operații folosite în uzină sînt singurele adecvate instalației, iar complicarea lor nu mărește cu un gram debitul de apă.

Ar fi curios să se știe dacă specialiștii de la Energo-Trust nr. 1 au rezolvat problema: „repartiția economică automată a sarcinii, între grupurile producătoare de energie." Inginerii de la Doicești cărora le-a sosit pentru traducerea în practică o asemenea propunere nu au material documentar și i-ar ruga pe specialiștii din București să le împărtășească realizările lor în acest domeniu. Cert este că propunerea s-a trimis la Doicești fără să fie însoțită de o explicație documentată. Și fiindcă acestea nu sînt singurele exemple, muncitorii și tehnicienii de la Termocentrala Doicești se întreabă pe bună dreptate: Propunerile făcute la București sînt născute dintr-un real interes pentru [illegible] care găsesc destul de rar Neocții?

M. GAVRILESCU
—tehnician—

A fost odată...

— La căminul cultural, din comuna Drogu din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, o echipă artistică și o activitate culturală bogată.

Dar de atunci s-au scurs ani. Vrei bunăoară să citești o carte? In nici un caz n-o poți împrumuta de la bibliotecă deoarece ușa o are ferecată cu un lacăt mare. Vrei să dansezi? Puțin mai tîrziu, la horele cîmpenești, pentru că sala pentru dans și joc nu mai există. E drept că și acum pe ulițe se aud doine cîntate din fluier sau cîntece vesele, care în vreme de secetă, răsună în tot satul. Dar tinerii și cei mai mulți cîntăreți nu-s mulțumiți numai cu asta. Lipsa unei echipe cultural-artistice îi frămîntă pe toți. Apoi își amintesc că nu de mult vreme puteai asculta la căminul cultural conferințe, se putea vedea o piesă de teatru, un program de cîntece, se puteau audia emisiuni la radio, sau se putea viziona un film etc.

De atunci președintele sfatului popular, tovarășul Vasile Staicu, secretarul comitetului U.T.M. pe comună, Gheorghiță Pătrașcu și învățătorii care se interesau atît de mult de viața culturală a satului, nu vor să înțeleagă că în comuna Drogu se pierde o tradiție atît de frumoasă — jocul și cîntecul de la căminul cultural.

G. IONESCU
activist

BOABE de PIPER

Aviz amatorilor

„L-a prins cu ocaua mică". Zicătoarea a rămas din vremuri de demult cînd negustorii prinși că înșală clienții, erau țintuiți în pragul prăvăliei de sfîrcul urechii.

Sperăm că vînzătoarea Kenebal Kotitö de la Magazinul nr. 1 textile din comuna Aninoasa, citind rîndurile de mai sus își va pipăi îndelung urechile.

Confuzie

La casieria Teatrului Național „I. L. Caragiale" se găsesc foarte rar bilete.

„Blestematele fantome!"
Da, motivele-s concrete
Fiindcă, sigur, titlul ăsta
Se referă... la bilete.

(După corespondențele tov. M. Ravino, și T. Miclea).

Inaugurarea muzeului memorial „Vasile Alecsandri"

Duminică dimineața a avut loc la Mircești, festivitatea inaugurării muzeului memorial „Vasile Alecsandri", amenajat în casa restaurată a marelui poet și dramaturg romîn.

La festivitate au participat reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului și Culturii, ai organelor locale de partid și de stat, ai teatrelor din întreaga țară, oameni de cultură, artă și știință, studenți din centrul universitar Iași, mii de oameni ai muncii și țărani muncitori din raionul Pașcani.

Au luat parte membrii delegației culturale din R.S.S. Ucraineană și R.S.S. Moldovenească care ne vizitează în prezent țara.

Festivitatea a fost deschisă de tov. Gh. Străteanu, președintele sfatului popular al raionului Pașcani. Pentru a omagia memoria marelui poet și dramaturg romîn au luat cuvîntul acad. Iorgu Iordan, în numele Academiei R.P.R., scriitorul Eusebiu Camilar, în numele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., scriitorul Ion Istrati, în numele filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., prof. univ. Gh. Niculescu, din partea Universității „C. I. Parhon" București, Traian Ghițescu, directorul Teatrului Național „Vasile Alecsandri" din Iași. Poetul Gh. Lesnea, din Iași laureat al Premiului de Stat a recitat versurile proprii intitulate „Inchinare la Mircești".

Au rostit de asemenea cuvîntări de salut V. S. Jaremenko, artist al poporului al U.R.S.S., și poetul P. A. Kruceniuk, redactor șef al revistei „Cultura Moldovei".

Prof. univ. Gavril Istrate, decanul Facultății de istorie — filologie a Universității din Iași a conferențiat apoi despre viața și opera lui Vasile Alecsandri.

Asistența a vizitat muzeul în care sînt expuse o parte din mobilierul, biblioteca, tablourile și obiectele care au aparținut poetului și soției sale, manuscrise ale poetului, foto-copii după documentele vremii, fotografii înfățișînd montarea unor piese ale lui Alecsandri pe diferite scene din țară etc.

O formație a Teatrului Național „Vasile Alecsandri" din Iași a prezentat pe scena amenajată în parcul de lîngă muzeul memorial comedia „Chirița în provincie" de V. Alecsandri.

(Agerpres)

Ședința festivă a Academiei R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

membri ai ambasadei Uniunii Sovietice la București și membrii delegației de filozofi sovietici care se află în țara noastră, alcătuită din profesorii A. F. Okulov, M. M. Rosenthal și V. I. Ermurațki.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. dr. C. I Parhon care, în numele Prezidiului Academiei R. P. Romîne și al tuturor oamenilor de știință din țara noastră a felicitat colectivul de muncă al Institutului de studii romîno-sovietic pentru activitatea depusă.

Acad. prof. P. Constantinescu-Iași, directorul Institutului de studii romîno-sovietic, a prezentat apoi o comunicare cu privire la activitatea Institutului în cei 10 ani de la înființarea sa. Vorbitorul a arătat că Institutul a fost creat la 16 martie 1947, din inițiativa unor oameni de știință entuziaști printre care acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, acad. prof. N. Hortolomei și alții, inițiativă salutată de către forurile de partid și de stat.

Vorbitorul a subliniat însemnătatea cunoașterii și însușirii creatoare în țara noastră a experienței sovietice în toate domeniile științei. El a expus în continuare bogata activitate a Institutului de studii romîno-sovietic în decursul a 10 ani de la înființarea sa.

In continuare, acad. V. Malinschi membru al Prezidiului Academiei R.P.R., a dat citire telegramei de felicitare trimisă Institutului de către A. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S. și Nina Popova, președinta conducerii V.O.K.S.-ului, precum și telegramei de răspuns trimisă de Institutul de studii romîno-sovietic.

A luat apoi cuvîntul A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice, care, în numele său și al Ambasadei U.R.S.S., a felicitat întregul colectiv al Institutului de studii romîno-sovietic pentru activitatea sa rodnică și utilă în slujba întăririi continuie a colaborării științifice și culturale dintre R. P. Romînă și U.R.S.S.

Ambasadorul Uniunii Sovietice a arătat că activitatea fructuoasă a Institutului îi ajută și pe oamenii de știință sovietici să cunoască mai bine și multilateral realizările obținute de știința din R. P. Romînă.

Acad. prof. Ilie Murgulescu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, a adus Institutului salutul Consiliului General A.R.L.U.S.

Acad. prof. Șt. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., a dat apoi citire textului unei telegrame de mulțumire către Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne, text care a fost primit de asistența cu aplauze unanime. De asemenea, participanții la ședința festivă au trimis o telegramă președintelui Academiei R. P. Romîne, acad. prof. Traian Săvulescu.

(Agerpres)

35.000 tone cărbune peste plan

Minerii din Valea Jiului au extras peste plan în primele cinci luni ale acestui an mai mult de 35.000 tone de cărbune. Pentru ca munca lor să fie mereu mai rodnică industria constructoare de mașini înzestrează minele din acest important bazin carbonifer cu tot mai multe utilaje și mecanisme moderne.

In luna mai muncitorii de la uzina de reparat utilaj minier din Petroșani au livrat minerilor din Lupeni, Uricani, Petrila 200 vagonete noi pentru transportul cărbunelui. De asemenea de la fabrica „Electroputere" Craiova au sosit în Valea Jiului 4 locomotive electrice de mină. Tot în luna trecută au mai sosit de la diverse întreprinderi din țară 60 ventilatoare de mină, 4 trolii electrice pneumatice, autocamioane basculante, 80 ciocane de abataj, 12 transportoare cu raclete, motoare electrice de diferite puteri și alte utilaje.

(Agerpres)

Cum ne îmbrăcăm

(Urmare din pag. 1-a)

la mare. Insist asupra acestei forme de haină: fustă și jachetă sau fustă corsaj separat și jachetă sau bolero, pentru că dă și posibilitatea să-ți satisfaci nevoia, atît de firească, de înnoire.

Intr-adevăr, variind forma și culoarea bluzei sau a corsajului poți fi de fiecare dată altfel îmbrăcată. Dacă, bineînțeles, ai știut să alegi pentru jachetă și fustă o culoare neutră, ce poate fi acordată cu altele. Poate gama de bej, gri, verde pal, galben stins — în fine toate tonurile pastelate se îmbină plăcut cu tonurile lor complimentare. Desigur că și un ansamblu cu dungi, sau unul înflorat pot să fie complectate de un corsaj uni, dintr-una din culorile dominante în imprimeu, tonul mai închis sau invers. Dar, alegerea este mai grea și acordarea mai dificilă. Cu cît mai ușor se îmbină, de pildă, un taior galben uni, un galben stins desigur, cu o bluză maron, sau neagră, sau verde închis și chiar un anumit gris. Nu voiam însă să vorbesc acum despre culori, acest capitol foarte vast și atît de însemnat.

Astăzi încercăm doar să lămurim care sînt formele de haine absolut necesare, de primă importanță în garderoba noastră.

Așa dar, vom încerca să avem în primul rînd un taior de lucru, cu mai multe bluze, apoi o rochie înflorată sau cu dungi, în fine cu un desen oarecare dacă aveți, dar și cu o jachetă mică sau un bolero și dacă se poate un taior de șantung — sau altă mătase de vară — și vom avea cu ce ne îmbrăca dimineața, la lucru, după masă ca să facem o plimbare și, seara, dacă ieșim în oraș. Și nici o rochie? Ba da, dar după ce veți avea celelalte lucrări indicate mai sus — dar niciodată doar o rochie. Rochia, cel puțin rochia de mătase, mai elegantă, de pus seara — cere, dacă vrei să fii bine îmbrăcată, un pardesiu. Poți purta numai rochie, iarna în casă, dar vara presupune un restaurant pe o terasă — sau o plimbare pe lac. In orice caz ai nevoie de o haină sau un șal — sau, revin, o jachetă. N-aș vrea să fiu înțeleasă greșit, nu este vorba de mantou de seară, ci de un pardesiu mai larg care să poată fii îmbrăcat peste orice rochie, dintr-un material de vară mai plin sau fie chiar o stofă subțire și într-o culoare care să se potrivească cu mai multe lucruri. De pildă, negru, gris deschis, bej aproape alb, dar un alb crud, frumos mai ales la mare. Bineînțeles din capul locului — cînd îți alegi rochia sau rochiile, le gîndești împreună cu acest mantou care le complectează. De altfel, de cîte ori îți cumperi un lucru trebuie să-l „gîndești împreună" cu celelalte pe care le ai sau pe care ai de gînd să le faci.

Ar fi bine ca și bărbații să aibă această preocupare de ansamblu. Poate că atunci nu am mai vedea atît de des cravată cu dungi verzi peste o cămașă ecosez cu roșu purtate cu un pantalon cachi sau alte variante tot atît de nepotrivite. O cămașă ecosez poate fi purtată fie fără cravată, fie cu o cravată uni, într-unul din tonurile care domină în ecosez, iar pantalonii cît mai neutri ca ton, sînt cei care pot suporta mai bine orice cămașă. Nu este mai plăcut ochiului nici cămașa de ață cu dungi, „acordată" cu o cravată înflorată din mătase chinezească.

Și în garderoba bărbătească ar trebuie să existe „hainele de bază" și credem că acestea ar fi, acum vara, un pantalon sable, bej verzui sau gri deschis — un veston sau o bluză cu mîneci din in sau bumbac în culoarea pantalonului sau dacă ai mai multe în tonuri de alb-crem, gris, deschis, maron deschis, în fine, în culori ce se acordă cu pantalonii și tricouri sau cămăși uni în tonuri complimentare. De-abia după ce ai reușit să ai aceste lucruri pentru ziua, poți gîndi pentru seară la un pantalon poate închis, poate chiar negru, din pînză sau gabardină subțire, cu o haină tot de pînză — format veston, albă sau crem gris foarte deschis, la care ar fi bine să porți cravată, dar în nici un caz cravată de mătase lucioasă.

Vă veți întreba: dar care e moda, cum faci să fii bine îmbrăcat și la modă? Aș vrea mai întîi să încercați să mă urmăriți în cele ce voi expune în articolele următoare despre principiile de bază ale „științei" de a te îmbrăca, pentru că dacă nu cunoști aceste legi fundamentale nu poți nici să înțelegi moda, nici să te adaptezi ei.

La Institutul de petrol și gaze din Capitală, studenții Constantin Lăptoiu și Traian Blebea din grupa 221 anul III de la Facultatea de foraj execută lucrări de laborator în cadrul examenului de termotehnică.

Cine-i vinovat?

(Urmare din pag. 1-a)

dintre colegele ei, nimeni nu s-a întrebat ce este cu ea, ce i s-a întîmplat, de ce lipsește.

Nu s-a mai dus nici la Intreprinderea de Construcții nr. 1 unde făcea practică ca desenatoare. Și aici, la fel ca și la școală absența ei nu a preocupat pe nimeni, nu a determinat pe nimeni să se intereseze de soarta copilului venit să învețe o meserie în mijlocul colectivului lor. Și acești oameni au fost la fel de nepăsători, la fel de indiferenți.

De acasă pleca dimineață cu pachețelul de mîncare la subțioară, spunînd cuminte: „săru'mîna mamă, săru'mîna tată". Orele tîrzii de sosire și le motiva cu școala serală. Și părinții se mulțumeau cu atît, se mulțumeau să știe numai atît despre viața copilului lor.

Florica se obișnuise să fure și fura acum cu sînge rece. Intra în cămine și ieșea cu brațul încărcat de lucruri. Și toate aceste lucruri furate se îngrămădeau în garderobul prieteniei ei Eufrosina, sub privirile indiferente ale părinților acesteia, ale surorii acesteia — Elisabeta, instructoare de pionieri. Dar nimeni, nimeni din familia tovarășului Cristea Niculescu nu s-a întrebat de unde își procură fata aceasta atîtea lucruri?

Așa a decurs totul. Deși societatea noastră are alte principii și practicii generale, nimeni nu a oprit-o, nimeni nu s-a revoltat. Intreaga familie a tovarășului Niculescu a stat de o parte. Nu s-a amestecat, nu s-a băgat. Au privit cu ochii liniștiți, indiferenți, la mocirla în care aluneca din ce în ce mai mult Florica, copilul acesta care găsise în prietena ei și părinții aceștia, adevărați tăinuitori.

— Noi nu intrăm în camera fetelor, spun ei. Noi nu ne amestecăm în viața copiilor.

Dar cine, cine să se amestece atunci în viața copiilor voștri, cine să le îndrepte pașii spre o viață cinstită?

Florica a furat. Tribunalul a judecat-o și pe bună dreptate a condamnat-o. După șase luni de închisoare s-a întors acasă. La poartă, cuprinzîndu-și copilul în brațe, tatăl Floricăi de-abia a mai putut murmura:

— De ce fata tatii, de ce Florica tatii? — Cine doamne, cine-i vinovat de păcatele copilului ăsta?

N-ai înțeles bătrîne tată nefericit? N-ai înțeles că voi sînteți principalii vinovați? Cum de ați putut, luni de-a rîndul, să vă lăsați înșelați, să nu observați că copilul vostru intră în mocirlă din ce în ce mai adînc? V-ați mulțumit cu copilărescul „Săru'mîna mamă, săru'mîna tată", v-ați mulțumit s-o vedeți „cuminte și ascultătoare" în puținele ore pe care și le petrecea acasă. „Nu s-a certat niciodată cu vecinii" și ați luat aceasta ca un suprem indiciu al cuminteniei copilului vostru. Dar ce se întîmplă cu ea dincolo de strada voastră, dincolo de cartierul vostru, nu v-a mai interesat. Viața mai ascunde încă în adîncul ei murdării, mai găsești în ea destui „Gioni" — aceste lepădături odioase cu fața frumoasă și mîini fine — de care voi, părinții, n-ați știut să vă feriți copilul. N-ați știut să sădiți în copilul vostru sentimentul cinstei și al demnității umane. Și iată rezultatul: Florica nu a găsit în ea puterea, tăria să se împotrivească unor tentații degradante.

Ai înțeles în sfîrșit și dumneata, tov. Niculescu, că pentru nenorocirea acestei fete porți o vină copleșitoare? Oare, într-adevăr vă interesează atît de puțin soarta copiilor voștri? Mai bine de șase luni în casa dumitale au fost aduse lucruri de furat. Nu ți-a fost milă? Nu ți-a fost teamă? Nu te-a îngrijorat nici un moment soarta acestui copil? I-ai putea ierta vreodată unui om care s-ar purta cu copiii dumitale așa cum te-ai purtat dumneata cu Florica? Cu, sau fără voia dumitale tovarășe Niculescu, ai ajutat să se distrugă, să se murdărească, cei mai frumoși ani ai tinereții.

Prietenia! Viața te acuză tovarășe Eufrosina, în primul rînd în numele acestui sentiment pe care l-ai murdărit. L-ai încălcat cu știință. Ai văzut nenorocirea prietenei dumitale, ai înțeles trivialitatea în care alunecă din ce în ce mai mult și ai tăcut. Ba mai mult, prin întreaga ta purtare ai încurajat-o. Te-ai bucurat de nenorocirea ei, ai profitat de ea. L-ai împins pe acest copil printr-o falsă prietenie.

„Gioni" (Ion Boidancinc) pentru cazuri similare a fost pedepsit. In legile statului nostru sînt capitole care pedepsesc astfel de elemente. Să nu uităm însă că „Gioni", se mai găsesc încă destui. Impotriva lor trebuie să ne ridicăm cu toții.

„Cine este vinovat de păcatele copilului ăsta?" În fața tribunalului ea a răspuns și apoi și-a ispășit pedeapsa pentru vina ei. Dar nu este singura vinovată. In fața societății voi sînteți vinovați, părinții, prietenii, voi cei în mijlocul cărora a învățat, în mijlocul cărora trebuia să facă primii pași pe drumul muncii cinstite. Cine-i vinovat? Și voi sînteți la fel de vinovați, voi bărbații, tineri și mai în vîrstă, care ați acceptat să împărțiți patul de multe ori numai pentru cîteva ore, cu acest copil. Societatea pe toți vă face răspunzători. Pe voi care ați văzut nenorocirea și ați închis ochii, pe voi care i-ați dat brînci Floricăi în nenorocire.

★

Cazul acesta, așa cum vi l-am prezentat, poate fi într-adevăr unic în felul său, izolat. Dar apucături urîte, necivilizate, străine moralei noastre, se observă și la alți tineri. Să nu trecem cu ochii închiși pe lîngă ele. Revolta noastră, dezaprobarea față de toate manifestările huliganice, imorale, indiferent de haina pe care ele ar îmbrăca-o, să se manifeste concret, ca o atitudine directă.

Nu uitați că pe toți, pe absolut toți societatea ne face răspunzători de educarea tineretului.

Pentru prima oară în ASIA

SESIUNEA CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII

COLOMBO 10 (Agerpres). — La 10 iunie, în localul hotelului „Grand Orient Hotel" cel mai mare hotel din Colombo, s-a deschis sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. Către ora 10,30, delegații și-au făcut apariția în imensa sală impodobită cu ghirlande multicolore. În sală puteau fi văzuți reprezentanți ai tuturor continentelor lumii — din Asia, Africa, America, Europa, Australia. La conferință au venit oameni de diferite concepții politice și credințe religioase, de diferite rase, reprezentanți ai celor mai variate profesiuni — oameni de știință, artiști, pictori, scriitori, slujitori ai cultelor, învățători și profesori, fermieri, comercianți, muncitori, în total peste 500 delegați din 70 de țări. Din delegația ceyloneză fac parte miniștri, membri ai parlamentului, șefi de culte, savanți. Printre ei se află De Silva, ministrul Justiției, Plangaratne, ministrul Muncii, Tennekoon, președintele Camerei și alții. Toți cei prezenți la sesiune sînt uniți de năzuința comună fierbinte spre pace, de hotărîrea fermă de a preîntîmpina războiul și de a feri omenirea de posibilitatea dezlănțuirii de noi conflicte armate. Printre participanți, la sesiune sînt mulți oaspeți și observatori. Actuala sesiune a trezit un deosebit interes al presei mondiale. Lucrările sesiunii sînt oglindite de corespondenți ai mai multor ziare cotidiene, posturi de radio și agenții telegrafice din America, Anglia, Republica Populară Chineză, Uniunea Sovietică, India și numeroase alte țări.

În sală se aud sunetele tobelor ceyloneze, răsună un cîntec popular — astfel sînt salutați după tradiție în Ceylon oaspeții dragi și doriți. Din împuternicirea Biroului Consiliului Mondial al Păcii, d'Astier de la Vigerie, deputat în Adunarea Națională Franceză, declară sesiunea deschisă.

Delegații la sesiune au întîmpinat cu aplauze furtunoase propunerea ca senatorul M.U.H. De Silva, ministrul Justiției al Ceylonului, președintele Comitetului de pregătire a sesiuni, să fie ales președinte al primei ședințe.

După ce a mulțumit delegaților pentru înalta cinste acordată tuturor partizanilor păcii din Ceylon, De Silva a spus: „Pot să vă asigur că acest gest va fi foarte apreciat de poporul țării noastre ca un prinos adus dorinței sincere de pace a guvernului și poporului Ceylonului și eforturilor lor în folosul păcii. Poporul Ceylonului a răspuns cu entuziasm la hotărîrea Consiliului Mondial al Păcii de a ține aceste ședințe la Colombo. Campania desfășurată de Consiliul păcii din Ceylon în legătură cu această sesiune, a fost sprijinită de cele mai largi cercuri ale opiniei publice".

De Silva a subliniat în continuare că „această sesiune are o însemnătate deosebită, deoarece este prima sesiune a Consiliului Mondial al păcii care se ține în Asia. Într-un trecut nu prea îndepărtat problemele relațiilor internaționale, ale păcii și războiului, erau considerate de numeroși oameni ca probleme care privesc doar un mic grup de puternice țări ale emisferei occidentale. Cu toate că popoarele Asiei, Africii, Orientului Mijlociu și Americii Latine reprezintă majoritatea covîrșitoare a omenirii, părerile lor nu erau cerute și nu erau luate în considerație.

Dar timpurile s-au schimbat și se schimbă mereu. Omenirea asuprită își revine. Popoarele acestor țări s-au eliberat sau sînt pe cale ca se elibereze din cătușele colonialismului. Părerile și interesele lor nu mai pot fi ignorate. Ele constituie o puternică forță morală și materială care luptă pentru menținerea păcii".

De Silva a subliniat că actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii este chemată să examineze probleme importante și, în primul rînd, să indice căile și mijloacele de organizare a mișcării mondiale pentru interzicerea experiențelor cu arma nucleară. El a arătat că atît guvernul cît și întreaga populație a Ceylonului sînt gata să sprijine orice acțiune constructivă în această direcție. „Dacă guvernele din întreaga lume, a spus în încheiere De Silva, ar putea să-și unească eforturile la fel cum își unesc eforturile popoarele întregii lumi în cadrul acestei sesiuni, încordarea internațională ar putea fi slăbită și s-ar putea găsi calea spre coexistența pașnică". Primarul orașului Colombo, V. A. Sugathadasa, care a salutat pe participanții la sesiune în numele locuitorilor orașului Colombo, a subliniat că toți locuitorii din Colombo, indiferent de convingerile lor politice și religioase, doresc menținerea păcii.

Pe adresa sesiunii sosesc numeroase mesaje din partea a numeroși oameni politici și activiști pe tărîm social de seamă din întreaga lume.

Frederic Joliot Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, care nu a putut veni la Colombo din motive de sănătate, a subliniat în mesajul său marea importanță a acestei sesiuni. După ce a arătat uriașa valoare a contribuției pe care a adus-o mișcarea partizanilor păcii la cauza preîntîmpinării unui război, Joliot Curie a arătat în același timp că omenirea este amenințată de o gravă primejdie, pe care o implică cursa înarmărilor nucleare și continuarea experiențelor cu arma nucleară. El și-a exprimat convingerea fermă că omenirea progresistă se va pronunța cu hotărîre pentru interzicerea acestor explozii. El a subliniat că acest lucru este cerut de milioane de oameni.

În mesaj se spune în continuare că divergențele internaționale nu pot fi rezolvate prin folosirea armelor. Joliot Curie a condamnat guvernele care consideră faimoasa politică de forță drept principalul mijloc de realizare a țelurilor lor în problemele internaționale. El a subliniat de asemenea că politica tratativelor și dezarmarea trebuie să devină lege în relațiile dintre state. Joliot Curie și-a exprimat convingerea că actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii va adopta hotărîri importante în interesul popoarelor întregii lumi.

În mesajul său adresat Consiliului Mondial al Păcii primul ministru al Ceylonului, Bandaranaike scrie că metodele folosite înainte, de rezolvare a litigiilor și conflictelor internaționale prin război și violență, trebuie condamnate cu toată hotărîrea.

„De aceea, se spune în mesaj, este absolut necesar de a contribui prin toate mijloacele posibile la stabilirea unei atmosfere de pace: de a recurge la tratative și nu la forță în vederea reglementării divergențelor și de a încuraja înțelegerea națională și internațională și prietenia". „Salut lucrările Consiliului Mondial al Păcii, scrie primul ministru al Ceylonului, și îi urez tot succesul în contribuția la realizarea păcii și înțelegerii care sînt atît de necesare pentru înflorirea, progresul și fericirea tuturor oamenilor".

Salutări și urări de succes în activitatea sesiunii au fost primite din partea primului ministru al Cambodgiei, prințul Norodom Sianuk, a decanului de Canterburry Hewlett Johnson, a fostului președinte al Mexicului, generalul Lazaro Cardenas, laureat al Premiului Internațional Lenin „pentru întărirea păcii între popoare", a fostului guvernator general al Indiei, Radhagopalacharia, a cosmonautului om de știință dr. Albert Schweizer.

În numele Biroului Consiliului Mondial al Păcii, d'Astier de la Vigerie a prezentat o scurtă dare de seamă asupra activității mișcării.

Dr. Kitchlew, conducătorul delegației indiene, care a luat apoi cuvîntul, a vorbit de asemenea despre unele etape ale luptei pentru pace. El a condamnat tendința puterilor coloniale de a menține prin forță popoarele dependente sub jugul robiei subliniind că aceasta duce la intensificarea încordării internaționale și creează focare primejdioase de mari conflicte internaționale. Kitchlew a criticat politica de expansiune colonială pe care o duc în prezent S.U.A.

Participanții la sesiune au ascultat cu mare atenție expunerea delegatului japonez prof. Kaoru Isui, care a vorbit despre lupta partizanilor păcii din Japonia pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen și încetarea exploziilor termonucleare experimentale.

În seara zilei de 10 iunie, ansamblurile de dansuri populare din Colombo au organizat un mare spectacol de balet pentru participanții la sesiune.

Relațiile dintre Franța și Tunis s-au agravat

PARIS 10 (Agerpres). — După cum reiese din relatările presei, în cursul ultimelor zile relațiile dintre Franța și Tunisia s-au agravat. La 7 iunie în Tunis au avut loc noi ciocniri armate între trupele franceze și detașamente ale gărzii naționale tunisiene. De ambele părți se semnalează morți și răniți. În unele localități, ca de exemplu în orașul Gabes, la ciocniri au participat unități blindate franceze. Ben Jahmed, secretar de stat pentru Informații din guvernul tunisian, a subliniat la o conferință de presă că din cauza poziției luate de comandamentul francez, ciocnirile dintre trupe au devenit inevitabile. El a citat o serie de exemple concrete în care unități franceze au deschis focul împotriva populației pașnice și a gărzii naționale, fără nici un avertisment.

La 9 iunie într-o serie de orașe din Tunis au avut loc mari manifestații populare de protest împotriva atitudinii provocatoare a trupelor franceze. Manifestanții au cerut retragerea imediată a trupelor franceze de pe teritoriul țării

REDESCHIDEREA crizei de guvern din Italia

Roma 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la Roma s-a anunțat în mod oficial că, în urma votului de încredere care a avut loc vineri seara în Camera deputaților s-a comis o eroare la numărarea voturilor și că în consecință Zoli nu a întrunit majoritatea pe care conta în vederea formării noului guvern.

După cum reiese din datele publicate în presa italiană de duminică, la vot au participat 562 deputați și nu 560 cum se anunțase. În felul acesta pentru a primi investitura, Adone Zoli trebuia să întrunească cel puțin 282 voturi. Potrivit datelor oficiale, împotriva guvernului au votat 257 deputați (comuniști, socialiști, social democrați, republicani și liberali) iar pentru guvern au votat 305 deputați (democrat-creștini și neofasciști). Or, după cum se știe, Zoli a anunțat la deschiderea ședinței de vineri a Camerei deputaților că nu va lua în considerare voturile neofasciștilor, lăsînd să se înțeleagă că dacă guvernul va primi votul de încredere numai datorită voturilor neofasciștilor, el își va da demisia. Scăzînd voturile celor 24 deputați neofasciști din totalul de 305 voturi obținute de Zoli, reiese că guvernul a întrunit numai 281 de voturi ceea ce nu reprezintă majoritatea necesară pentru a primi investitura. În urma anunțării erorii comise la numărarea voturilor, a avut loc un schimb de telegrame între primul ministru Zoli și președintele Camerei deputaților. Corespondentul agenției France Presse consideră că aceste telegrame lasă să se prevadă că Adone Zoli își va prezenta mîrți seara demisia președintelui republicii.

Agenția United Press subliniază că deși în mod oficial criza se va deschide de abia mîrți, în mod practic ea este deschisă de sîmbătă seara. Agenția este de părere că partidul democrat-creștin se află într-o situație extrem de „penibilă", deoarece sprijinul pe care l-a primit din partea dreptei și a extremei drepte i-a creat nepopularitate în rîndul opiniei publice italiene.

La 10 iunie urmează să aibă loc o ședință extraordinară a conducerii partidului democrat creștin în cadrul căreia se va analiza situația creată.

Conducătorii sovietici continuă vizita în Finlanda

LAHTI 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 iunie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., precum și persoanele care îi însoțesc în vizita pe care o fac în Finlanda, au început călătoria prin țară.

Ei sînt însoțiți de președintele Seimului Finlandez, K. A. Fagerholm, primul ministru V. I. Sukselainen, ministrul Afacerilor Externe I. Virolainen și de alte persoane oficiale.

La ora 10 dimineața coloana de mașini a plecat de la reședința oaspeților sovietici din Helsinki spre orașul Lahti.

Cum va fi lansat SATELITUL ARTIFICIAL în U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Presa sovietică acordă o mare atenție apropiatei lansări a primului satelit artificial al pămîntului. Se dau amănunte asupra modului în care va fi lansat satelitul. Pregătirile pe rachetodrom vor fi terminate cu cîteva minute înainte de răsăritul soarelui. După ce se va da un semnal, toți lucrătorii științifici și personalul de deservire vor coborî într-un adăpost betonat, de unde vor urmări cu ajutorul unor dispozitive speciale toate operațiile de la suprafață.

Pe rachetodrom vor fi instalate cîteva rachete, formînd una singură de dimensiuni mari. În partea frontală a rachetei va fi fixată o sferă metalică — aceasta va fi satelitul pămîntului. Se va declanșa întrerupătorul, se va auzi o explozie puternică și racheta își va lua zborul. În prima etapă, viteza ei va atinge 10.000 kilometri pe oră. De îndată ce prima racheta își va consuma combustibilul, și se va desprinde în mod automat viteza proiectilului va ajunge la 21.000 kilometri pe oră. Apoi cea de-a doua racheta, după ce își va consuma combustibilul, se va desprinde la rîndul ei și va porni cea de-a treia. Atunci viteza proiectilului va fi de 29.000 kilometri pe oră. La altitudinea stabilită, satelitul se va desprinde de corpul rachetei și va începe să se rotească în jurul pămîntului. El va executa o rotație completă în aproximativ o oră și jumătate.

În timp ce satelitul se va roti în jurul pămîntului, postul de radio de pe satelit va transmite indicațiile aparatelor. Unele indicații vor fi înregistrate pe o bandă magnetică specială. În momentul cînd satelitul va apare de-asupra unui anumit punct de pe pămînt, unde va fi instalat postul de recepție, emițătorul va „dicta" în mod automat înregistrările făcute pe pelicula magnetică. Cu ajutorul unor stații radar și optice speciale, oamenii de știință vor efectua observații neîntrerupte asupra satelitului și vor recepționa semnalele acestuia.

Nedispunînd de o lumină proprie, satelitul va reflecta, ca și luna, razele solare și noaptea se va asemăna cu o stea microscopică. Ea va fi vizibilă cu ajutorul unui simplu binoclu de cîmp în preajma răsăritului soarelui și curînd după apusul lui.

Toate informațiile culese, inclusiv fotografiile, pot fi transmise pe pămînt prin radio.

Lucrările Subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare s-au întrerupt din nou

Un pas înapoi făcut de delegația americană

NEW YORK 10 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale anunță că Harold Stassen, reprezentantul Statelor Unite în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, s-a întors duminică la New York, fără a fi prezentat Subcomitetului faimoasele propuneri americane în jurul cărora se făcuse atîta vîlvă. În felul acesta tratativele de la Londra s-au întrerupt din nou, fără a se fi putut marca nici un progres concret, în ciuda dorinței manifeste a delegației sovietice care a fost recunoscută de altfel de toți comentatorii și oamenii politici occidentali.

Toți observatorii de la Londra sînt de acord cu reclama făcută în jurul așa-zisele „propuneri spectaculoase" ale Statelor Unite s-au spulberat acum ca un balon de săpun. Cu toate că guvernul american va căuta, așa cum a făcut și pînă acum, să arunce asupra celorlalte puteri occidentale reprezentate în subcomitet vina pentru neprezentarea acestor propuneri, invocînd pretextul că ele nu ar fi fost acceptate de acestea este evident că renunțarea de către Statele Unite la propriile lor propuneri se datorește presiunilor puternice exercitate de cercurile din S.U.A. interesate în continuarea „războiului rece" și în intensificarea pregătirilor militare.

Acest pas înapoi făcut de delegația americană a fost prevăzut de altfel de toți ziariștii americani care au legătură cu cercurile influente din S.U.A. Într-un articol publicat la 5 iunie în „New York Herald Tribune" Stewart Alsop se întreba ce s-ar întîmpla „dacă, printr-o minune", conferința pentru dezarmare de la Londra s-ar încheia printr-un acord pe baza propunerilor pe care Stassen se spunea că a fost împuternicit să le prezinte.

La sosirea sa pe aeroportul din New York Stassen a declarat că „tratativele totuși progresează" deși după cum a spus el, în cursul lor „mai urmează să fie rezolvate numeroase probleme dificile".

Tovarășul Anton Iugov

(Urmare din pag. 1-a)

un înflăcărat și dîrz luptător pentru drepturile celor ce muncesc. Tovarășul Iugov participă activ la lupta și grevele muncitorilor de la fabrica de țigări din Plovdiv. În 1920, el este concediat pentru participarea la greve. În același an, A. Iugov intră în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist din Bulgaria și participă activ la mișcarea revoluționară a tineretului. El a fost unul dintre principalii organizatori ai luptei greviste a muncitorilor din industria tutunului din Plovdiv și din alte orașe ale țării. În zilele insurecției antifasciste din septembrie 1923 A. Iugov îndeplinește sarcina de a ține legătura între grupele de luptă.

În 1928, Anton Iugov intră în rîndurile Partidului Comunist Bulgar, în cadrul căruia a îndeplinit importante sarcini, cele mai multe ca activist în aparatul C.C. al partidului.

În 1934, Anton Iugov a emigrat în Uniunea Sovietică unde a terminat școala de partid „Lenin". Înapoindu-se în patrie, în 1936, el s-a încadrat imediat în lupta revoluționară dusă de partid și sindicat. El a participat activ la lupta grevistă a muncitorilor din industria tutunului din Sofia din anul 1936. În 1937, Anton Iugov a fost ales membru al C.C. al Partidului Comunist Bulgar.

În același an el a fost cooptat în Biroul Politic al C.C. al P.C.B. și de atunci a fost în permanență membru al acestuia. Din însărcinarea partidului el a desfășurat timp de mai mulți ani activitate în rîndurile tineretului și sindicatelor. În 1940, Anton Iugov, ca împuternicit al C.C., a condus greva muncitorilor din industria tutunului care a cuprins întreaga țară, și la care au aderat muncitorii din industriile textilă, de cauciuc și metalurgică prelucrătoare.

Pentru activitatea sa revoluționară Iugov a fost arestat și deportat în repetate rînduri. În 1941, după atacul perfid al hoardelor hitleriste împotriva Uniunii Sovietice, el a fost arestat și aruncat în lagărul de concentrare „Gonda Voda" de unde a evadat după scurt timp. După ce în 1942 majoritatea membrilor C.C. au fost arestați, tribunalul fascist l-a condamnat pe Anton Iugov la moarte în contumacie. În anii celui de-al doilea război mondial, tovarășul A. Iugov, în calitate de conducător al Comisiei militare a C.C. al partidului, secretar al Comitetului Central și membru al Statului major al armatei revoluționare de eliberare națională a jucat un mare rol în desfășurarea luptei antifasciste a întregului popor, în pregătirea și desfășurarea insurecției populare de la 9 septembrie 1944.

După eliberarea Bulgariei de sub jugul fascist și instaurarea orînduirii democrat-populare, Anton Iugov este numit ministru al Afacerilor Interne în guvernul Frontului Patriei. Din ianuarie 1950, el a funcționat ca ministru al industriei grele, iar din 1952 — ca vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. În aprilie 1956, Adunarea Populară l-a ales în unanimitate pe tovarășul Anton Iugov președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria.

Tovarășul Todor Jivkov

(Urmare din pag. 1-a)

la tipografia de stat din Sofia. Concomitent el a frecventat și absolvit școala de grafică din Sofia.

În 1930, T. Jivkov a intrat în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist din Bulgaria. În 1932 el devine membru al P.C.B., pe atunci în ilegalitate. Rînd pe rînd a îndeplinit importante sarcini de partid. La început a fost membru al Comitetului raionului doi din Sofia, iar din 1934 pînă în 1936 — secretar al comitetului raionului de partid trei și membru al comitetului districtual Sofia al P.C.B.

După invadarea teritoriului Bulgariei de către trupele hitleriste și atacul Germaniei fasciste împotriva Uniunii Sovietice, Todor Jivkov — alîndu-se printre conducătorii organizației de partid din Sofia — a desfășurat o muncă intensă în vederea organizării luptei întregului popor împotriva ocupanților hitleriști și a agenților lor din Bulgaria.

În 1943 partidul i-a încredințat organizarea și conducerea mișcării de partizani din plasa Botevgrad, iar în iulie 1944, el a fost numit locțiitor al comandantului Zonei operative nr. 1 (Sofia).

În zilele insurecției populare antifasciste din 9 septembrie 1944 T. Jivkov a desfășurat o vastă activitate fiind unul din comandanții unităților de eliberare națională care au participat la răsturnarea dictaturii fasciste și instaurarea puterii populare în capitală.

După 9 septembrie 1944, T. Jivkov a ocupat funcții de răspundere în aparatul de partid și de stat. În 1945 tovarășul Jivkov devine membru supleant al C.C., iar în 1948 — membru al C.C. al P.C.B. Între 1948-1949, el este secretar al comitetului orășenesc de partid Sofia. În acești ani el este ales președintele Comitetului orășenesc al Frontului Patriei și președintele Consiliului popular orășenesc Sofia.

În 1950, Comitetul Central al partidului l-a ales membru supleant al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.C.B.

Din 1951, el este membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B. În 1954, tovarășul Todor Jivkov a fost ales prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar.

Începînd din anul 1945, tovarășul T. Jivkov este deputat al Adunării Populare. El este membru al Prezidiului Adunării Populare al Republicii Populare Bulgaria și membru al Consiliului Național al Frontului Patriei.

Criza de guvern din Franța

PARIS 10 (Agerpres). — La 10 iunie Bourgès Maunoury (membru al partidului republican al radicalilor și radical-socialiștilor) a anunțat pe președintele republicii că acceptă să formeze noul guvern francez. În același timp s-a anunțat că președintele a primit oficial demisia guvernului Guy Mollet, (care după cum se știe a primit vot de neîncredere la 21 mai în Adunarea Națională).

Bourgès Maunoury a declarat în cadrul unei conferințe de presă că intenționează să se prezinte în fața Adunării Naționale la 12 iunie pentru a primi votul de investitură.

Presa pariziană atrage atenția asupra faptului că Bourgès Maunoury este un adept al participării Franței la așa-numita „piață comună" și, că în calitatea sa de ministru al Apărării Naționale în guvernul Guy Mollet, a avut un rol important în continuarea războiului colonial din Algeria și în intervenția împotriva Egiptului.

„Alegerile" din Liban

BEIRUT 10 (Agerpres). — La 9 iunie la Beirut și în Libanul de sud au avut loc alegeri parlamentare. Cu toate că votul a luat sfîrșit la orele 17 (ora locală), despuierea scrutinului s-a prelungit din cauze necunoscute pînă în dimineața zilei de 10 iunie. În dimineața zilei de 10 iunie, în Liban nu a apărut nici un ziar. Potrivit comunicatului oficial transmis de postul de radio Beirut, cele 22 mandate de deputați au revenit la 15 reprezentanți ai partidelor guvernamentale și șapte reprezentanților opoziției. Datele amănunțite cu privire la rezultatele alegerilor îndeosebi asupra numărului voturilor și a procentului participanților la vot nu au fost încă anunțate.

PAVILIONUL R.P.R. la tîrgul din POZNAN se bucură de succes

VARȘOVIA 10 (Corespondentul Agerpres transmite): După cum s-a anunțat, la 9 iunie a avut loc inaugurarea celui de-al 26-lea Tîrg internațional de la Poznan.

În ziua de 9 iunie, la amiază, în cadrul inaugurării pavilioanelor Tîrgului, președintele Consiliului de Miniștri al Poloniei, Joszef Cyrankiewicz, Witold Trampcynski, ministrul Comerțului Exterior, precum și alte personalități oficiale poloneze, au vizitat pavilionul R.P.R.

În timpul vizitei, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone a făcut aprecieri pozitive asupra exponatelor românești și a felicitat pe directorul pavilionului R.P.R. pentru modul de prezentare a exponatelor, precum și pentru stilul arhitectonic al pavilionului. În urma trecerii în revistă a produselor românești prezentate la acest tîrg, tov. Joszef Cyrankiewicz a scris următoarele în cartea de aur a pavilionului R.P.R.: „Mă bucur foarte mult că prietenii romîni participă la tîrgul de la Poznan. Felicit pe cei care au realizat produsele expuse".

Produsele românești expuse la tîrg demonstrează în mod viu succesele industrializării socialiste ale țării noastre. Ele stîrnesc interesul firmelor comerciale și cercurilor de afaceri din diferite țări străine.

Tîrgul internațional de la Poznan rămîne deschis pînă la 23 iunie.

Prin Bulgaria prietenă

O vedere din centrul orașului Dimitrovgrad

Am revăzut Bulgaria, însoțind delegația noastră guvernamentală și de partid care a făcut o vizită de prietenie în sudul Dunării. Încă și azi îmi mai stăruie în minte impresionanta Sofie, cu clădirile ei masive și impunătoare unde la tot pasul întîlnești oameni calmi, siguri pe ce fac, optimiști. Alături de imensele zone de verdeață ale capitalei Bulgariei, admiri fațadele clădirilor — deobicei nu prea mari, dar foarte curate, bine îngrijite, în nuanțe vii. Bulgarilor le plac casele cu ferestre mari, pentru că, după cum spun ei, „au suflet deschis".

Dar grija gospodărească se resfrînge în special în înfrumusețarea și amenajarea capitalei în ansamblu. Cel ce vine pentru prima oară la Sofia este plăcut surprins în primul rînd de ulmitoarea intimitate a acestui oraș. Aici nu vezi forfotă și agitație. În oraș e multă verdeață, în special în partea de sud-est a Sofiei, unde se află Parcul Libertății. Uneori ai impresia că te afli într-o stațiune climaterică.

Sofia este cel mai mare centru industrial al Bulgariei. Orașul dă cam un sfert din întreaga producție industrială a țării. În afară de ramurile industriale dezvoltate aici încă în trecut (textilă și alimentară) au apărut noi ramuri tinere: industria constructoare de mașini grele și industria electrotehnică. O deosebită impresie lasă noul cartier industrial, apărut în partea de nord a capitalei. În anii puterii populare aici s-au construit o centrală termoelectrică, o uzină constructoare de cazane, combinatul „Thälmann", cel mai mare combinat textil de bumbac din țară. Vechilor uzine li se adaugă mereu altele noi, moderne.

Dar sofienii, la fel ca toți oamenii muncii bulgari, nu se mulțumesc numai cu ceea ce au realizat pînă acum. În planul de perspectivă al Sofiei se prevede construirea unei suprafețe locative de 118.000 m.p. Se vor construi străzi noi, se vor lărgi vechile străzi se vor clădi noi cămine și grădinițe de copii, policlinici, hoteluri. Pentru înlesnirea transportului urban, se vor prelungi liniile de tramvai și troleibus cu aproximativ 10 km., se vor construi trei poduri, o serie de stadioane de cultură fizică, grădini și parcuri.

În general, în întreaga Bulgarie, avîntul constructiv realizează o adevărată simfonie a vieții. Nu trebuie să citești multe cifre ca să-ți dai seama de succesele obținute de oamenii muncii bulgari în anii democrației populare. Ceea ce Bulgaria producea în 1939 în 20 de zile se va fabrica anul acesta în mai puțin de o zi.

Încrederea oamenilor în munca lor, și în viitorul lor, se vede și din faptul că la ultimul recensămînt populația se ridică la 7.629.254 de locuitori, adică cu aproape 600.000 mai mult decît în 1946.

Acești zece ani nu au cunoscut numai o creștere a populației în vechile așezări. S-a vorbit și s-a scris mult despre Dimitrovgrad, dar oricît s-ar scrie parcă tot pare insuficient. Cînd în plină cîmpie a Traciei, pe cele două maluri ale Mariței, s-a început construirea Dimitrovgradului, mulți vorbeau cu avînt despre viitor. Unii nu erau chiar atît de încrezători. Acum lucrurile sînt evidente. Străzile largi, pavate, adevărate bulevarde care duc la uzina chimică seamănă cu alei decorate solemn.

Odată cu orașul au crescut și oamenii. „Orașul tineretului" — cum a fost denumită așezarea care poartă numele marelui fiu al poporului bulgar Gheorghi Dimitrov — se dezvoltă continu: uzina de ciment „Vulcan" își construiește noi secții, la fel ca și uzina de produse chimice. S-a început construirea unei noi uzine de superfosfați.

De ce să vorbim însă numai de orașele Bulgariei? Oare satele ei răspîndite pe colinele îndepărtate sau înșirate pe văile apelor nu cunosc o înflorire asemănătoare? Fără îndoială că da. Străbătînd șoselele pavate și drumurile prăfuite ale Bulgariei în fața ochilor ți se înfățișează o priveliște de basm.

Am aflat de la specialiști bulgari că există puține țări în lume care cuprind pe o distanță doar de 300 km. de la frontiera de nord pînă la cea de sud mai multe zone climaterice. Clima bogată îngăduie să crească de la floarea de colț, din regiunea alpină pînă la smochin și măslin, în zonele calde. În Bulgaria se spune că clima este una din cele mai mari bogății ale țării.

Există însă altceva și mai important de notat. Înseși rezultatele cotidiene ale țăranului bulgar merită în primul rînd cea mai mare atenție din partea oricărui vizitator al acestei țări. Astăzi pe întreg cuprinsul Bulgariei satele înfloresc, odată cu transformarea socialistă a agriculturii. Gospodăriile agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din Bulgaria s-au afirmat din plin ca singura cale justă spre o viață înstărită a țăranilor bulgari. În prezent, din rîndul gospodăriilor agricole cooperative de muncă fac parte 77% din numărul gospodăriilor țărănești și 75% din întinderea pămîntului arabil al țării. În cei 12 ani care au trecut de la instaurarea puterii populare s-a lărgit considerabil baza tehnico-materială a agriculturii socialiste a Bulgariei. În prezent, în R.P. Bulgaria funcționează 184 S.M.T.-uri numărul tractoarelor (exprimate în tractoare de cîte 15 C.P.) a ajuns la 17.780, iar cel al combinelor — la 3.035. Odată cu mecanizarea agriculturii, s-au luat măsuri pentru construirea de lacuri de acumulare, sisteme de irigație și alte instalații hidrotehnice.

În anii puterii populare, pentru nevoile agriculturii au fost instruiți și trimiși să lucreze în S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat și gospodării agricole cooperative de muncă un mare număr de tineri specialiști, agronomi, medici veterinari și zootehniști. Transformarea socialistă a agriculturii a deschis mari posibilități pentru folosirea rațională a tehnicii, pentru aplicarea mai largă a realizărilor științei agricole.

Drept rezultat, s-au mărit considerabil recoltele, a crescut posibilitatea creșterii animalelor. Recoltele medii în G.A.C.M. depășesc considerabil recoltele țăranilor cu gospodării individuale. Au crescut veniturile în bani și în natură ale membrilor G.A.C.M. Se schimbă fizionomia satelor. Electricitatea a pătruns în viața satelor bulgare. Se construiesc spitale, case de naștere, grădinițe de copii. La sate sînt răspîndite radioul, cinematograful, cartea, ziarele. Cooperativizarea agriculturii sporește activitatea creatoare a țărănimii muncitoare. Din rîndurile foștilor țărani individuali s-au ridicat mii de inovatori în producție, maiștri ai recoltelor bogate.

Întotdeauna mă voi bucura și-mi voi aminti cu admirație prietenească de realizările fraților noștri, bulgari.

Z. FLOREA

PE SCURT

● **BELGRAD.** După cum transmite agenția TANIUG la 10 iunie, vicepreședintele Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, Aleksandr Rankovici, a conferit în numele președintelui R.P.F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito înalte decorații patriarhului Bisericii ortodoxe romîne, Iustinian și membrilor delegației, care se află în Iugoslavia.

● **OTTAWA.** La 10 iunie în Canada au avut loc alegeri pentru Camera Comunelor. În total urmau să fie aleși 263 de deputați. (Într-o circumscripție electorală un deputat a fost declarat ales fără să se treacă la vot, deoarece nu a avut contracandidat, iar într-o altă circumscripție electorală alegerile au fost amînate din cauza decesului unui candidat).

● **CAIRO.** Răspunzînd cererii guvernului francez cu privire la trecerea navelor franceze prin Canalul de Suez guvernul Egiptului a declarat că nu obiectează împotriva folosirii Canalului de către navele franceze cu condiția ca acestea să respecte regulile stabilite și să plătească taxele cuvenite.

● **BUDAPESTA.** La 10 iunie s-au încheiat la Budapesta tratativele dintre delegațiile guvernamentale și de partid ale R. P. Ungaria și R. P. Bulgaria. Seara, în clădirea parlamentului ungar, a fost semnat comunicatul cu privire la încheierea tratativelor și declarația comună a celor două delegații.

LONDRA 10 (Agerpres). — La 8 iunie a.c., maestrul Constantin Silvestri a dat la Colston Hall, din Bristol, un concert care s-a bucurat de un mare succes.

Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport

Cu cîteva zile înainte de „europenele" de la Sofia

Baschetul romînesc a înregistrat o mare victorie

Luptă pentru minge sub coş.

Italianul Reverberi a fluerat de mult sfîrşitul partidei; uralele care timp de cîteva minute păreau că îţi vor sparge timpanele, s-au potolit, tabela de marcaj a rămas implacabilă la 44—42. (nu mai cădea nici un coş), pe teren ultimii baschetbalişti romîni se îndreaptă spre tunel, după zeci de îmbrăţişări şi sărutări reciproce. Da, duminică baschetbaliştii romîni au fost beţi de fericire, ei au răspuns la întrebările cronicarului sportiv cu îmbrăţişări...

Trebuie să spunem de la început că băieţii noştri au jucat excepţional. Ei şi-au învăţat bine „lecţia", învingînd o echipă cu mare experienţă, de trei ori campioană a Europei, tocmai prin exigenţa cu care au aplicat concepţia tactică stabilită de antrenori. Putem spune cu mîndrie că echipa noastră a trecut de faza „copilăriei" ei şi este în prezent o formaţie matură, aşa cum ne-a dovedit-o în ultimul timp şi mai ales acum în partidele cu Italia şi U.R.S.S.

În faţa excelentei pregătiri atletice a sovieticilor, romînii au răspuns cu promptitudine, cu o apărare excelentă, mobilă, care în ultima instanţă a determinat victoria echipei noastre.

Dacă jocul n-a fost într-adevăr prea spectaculos, el a captivat prin dramatismul evoluţiei scorului. E drept, romînii au condus cea mai mare parte a jocului, dar „şarjele" lui Stonkus, Bocikariov şi Zubkov, ca şi... minutul 31 care marchează o teribilă ofensivă a oaspeţilor care obţin cinci puncte consecutive refac diferenţa şi iau conducerea, ne-au dat emoţii.

Duminică pe stadionul „Republicii", baschetbaliştii au luptat pentru fiecare balon, crezînd e partidă specifică de campionat. Valdmanis şi Zubkov au pus la coş mingi splendide de la semidistanţă, dar la acest capitol jucătorii sovietici au rămas datori.

N-am putea spune că echipa de baschet a Romîniei a excelat în aruncările de la semi-distanţă. De altfel şi cele mai multe puncte au fost marcate prin lovituri libere. Dar jocul închis, semn al unei prudenţe bine justificate nu permitea riscuri. De aceea băieţii noştri au ţinut mingea şi au pus la coş numai din poziţii sigure, avînd în vedere că adversarii lor sînt excelenţi în siguranţa cu care cîştigă mingile la ambele panouri. Faptul că baschetbaliştii din reprezentativa Uniunii Sovietice aveau superioritatea la înălţime n-a dat însă roade pentru ei. Ei n-au reuşit nici să-i surprindă pe jucătorii noştri prin viteză. Credem că uneori, însă, jocul lor atletic a fost exagerat, lucru care i-a costat multe coşuri în urma loviturilor libere.

Sovieticii, cu o echipă în primenire, cu jucători de mare speranţă, au reuşit intrări spectaculoase sub panou şi ne-au uimit printr-o apărare ermetică.

Mai sînt cîteva zile pînă la „europenele" de baschet de la Sofia.

Baschetbaliştii romîni pot pleca optimişti şi încrezători în capitala Bulgariei. Puşi pe lucruri mari, ei pot într-adevăr să facă un lucru mare la Sofia. Echipa e în ascendenţă de formă şi a căpătat de acuma o rutină internaţională după cum ne-a demonstrat examenul de duminică. Sperăm ca peste zece zile, să avem ocazia să constatăm că baschetul rominesc va ocupa locul pe care-l merită în Europa. Sperăm ca acesta să fie anul afirmării depline a baschetului nostru. Sînt însă, încă multe lucruri de făcut pînă la Sofia. Am vrea să atragem atenţia în special asupra unui lucru pe care l-am mai semnalat şi în cronicile noastre anterioare: imprecizia loviturilor la coş!

De asemenea, ne-am mirat de ce baschetbaliştii romîni n-au folosit gama subtilităţilor tehnice pe care le-au etalat în meciul cu Italia. Nu e vorba de simple acrobaţii, ci de execuţii tehnice, deşi spectaculoase foarte practice. Aceasta mai ales referitor la trecerile de balon din imediata apropiere, dublate de schimburi derutante de locuri.

Transmiţînd un călduros şi puternic bravo echipei noastre reprezentative de baschet, ne gîndim în special la Folbert, Nedef, Costescu şi la inepuizabilul Nagy, extrem de util echipei.

Sincerele noastre felicitări antrenorilor Vasile Popescu şi Al. Popescu de la care aşteptăm o îndrumare la fel de competentă a reprezentativei şi la Sofia.

M. ZONIS

— Ce v-am spus eu! Aştia de la baschet sînt atît de înalţi încît nici nu încap în televizor.

(desen de N. RADULESCU)

Loturile noastre de fotbal pe terenurile de antrenament

Reprezentativa A în formă, dar lotul secund mai şchioapătă — Stabilirea formaţiei de tineret

Duminică, loturile noastre reprezentative de fotbal şi-au continuat pregătirile în vederea întîlnirilor internaţionale de la sfîrşitul săptămînii.

Reprezentativa A, care pleacă joi la Atena, unde va susţine primul meci din cadrul preliminariilor campionatului mondial, a jucat cu Dinamo 6 (categ. B). Pentru ca fotbaliştii primei noastre echipe să se obişnuiască cu condiţiile de joc de la Atena, meciul a avut loc pe terenul de zgură al Progresului F. B. De asemenea, n-a lipsit nici căldura, care a fost foarte mare. Antrenamentul a fost util şi în cadrul desfăşurării lui echipa a dovedit omogenitate şi finalitate în atac. Scopul propus a fost atins: jucătorii s-au acomodat în general bine cu noile condiţii de joc. Rezultatul meciului: 7—1 pentru reprezentativă.

De la tov. Gh. Popescu — antrenor de stat — am aflat că reprezentativa noastră nu va suferi nici o modificare faţă de cea care a jucat la Moscova. Vom alinia deci următoarea echipă: Toma, Zavoda II, Apolzan, Neacşu, Călinoiu, Bone, V. Anghel, Constantin, Ene, Ozon, Tătaru. La antrenament au mai fost întrebuinţaţi Voinescu, Pahonţu, Onisie, Nicuşor, P. Moldoveanu.

Lotul B a jucat la Ploeşti în compania Energiei Flacăra Ploeşti. Meciul, care s-a terminat la egalitate 2—2, a arătat că secunzii noştri continuă să joace bine în apărare, dar slab în atac. A jucat următoarea formaţie: Bîrtaşu, Zbîrcea, Brînzei, Ivănescu, Al. Vasile, Mihăilescu, Hasoti, Meszaros, Alexandrescu, Zavoda, I. Suru. Au mai jucat Caricaş, Jenei, Banciu, Demien.

Pe stadionul „23 August" reprezentativa de tineret a primit o replică neaşteptată din partea echipei Progresul F. B., formată din mulţi tineri jucători. Antrenamentul s-a transformat într-un meci de luptă. Cu toate că temperatura a fost ridicată, s-a jucat rapid. Jucătorii de la Progresul au condus de două ori şi abia spre sfîrşitul meciului au cedat cu foarte mare greutate. Scor final: 4—3 pentru tineret.

Scopul pe care şi l-au propus antrenorii pentru acest antrenament — omogenizarea echipei — a fost atins, în mare măsură. Schimbările făcute în timpul jocului s-au datorat faptului că Seredai, Bodo şi Ene II n-au rezistat căldurii. Trebuie, însă, remarcat că Ene II nu a vrut să respecte îndrumările antrenorului B. Marian, dînd dovadă de o oarecare înfumurare, lucru care trebuie să-i dea de gîndit. Numai Soare, Bodo, D. Munteanu, Bukossy (în cea de a 2-a repriză) şi Milea (Locomotiva G. N.) au dat satisfacţie. În definitivarea echipei, mai există unele greutăţi. Astfel, Lazăr a dovedit că nu poate rezista temperaturii ridicate şi Nunweiller — plecat cu lotul A timp de aproape trei săptămîni, a ieşit din formă. De la tov. C. Braun, am aflat că reprezentativa de tineret va juca în următoarea formaţie: Cozma, Szakacs, I. Lazăr (Stancu), Soare, Bodo, Nunweiller (Neamţu), Ene II, D. Munteanu, Bukossy, Seredai, Milea. Rezerve: Ghiţă, Mureşan, Mateianu, Eftimie şi Semenescu.

Două RECORDURI LA INOT

Soarele mai fierbinte poate ca niciodată în acest an a completat fericit atmosfera sărbătorească în care componenţii lotului republican de nataţie s-au întrecut în bazinul frumosului complex sportiv „Dante Gherman" din Capitală. Şi dacă înotătorii s-au bucurat de condiţii optime de întrecere, spectatorii prezenţi în tribune în număr destul de mare, au avut satisfacţia de a fi martori la stabilirea a două noi recorduri republicane. Autorii lor sînt Gabriela Mangezius de la „Progresul"-Sibiu, care la proba de 200 metri bras senioare a realizat un nou record cu timpul de 3:05,9 (vechiul record 3:06'6) şi Ştefan Ionescu de la C.C.A. care în cadrul probei de 800 metri liber seniori a obţinut rezultatul de 10:26,5 nou record republican (vechiul record fiind de 10:35).

La bras băieţi, victoria a fost obţinută de înotătorul militar Felix Heitz cu timpul de 1:17,2.

Atleţii noştri victorioşi peste hotare

La sfîrşitul săptămînii trecute atleţii romîni au fost prezenţi la startul a trei mari concursuri internaţionale organizate la Varşovia, Atena şi Istanbul. Reprezentanţii ţării noastre au avut o comportare excelentă reuşind să obţină 7 victorii de răsunet care confirmă forma bună pe care o deţin la acest început de sezon internaţional.

După succesele obţinute sîmbătă de Iolanda Balaş (înălţime), N. Răşcănescu (ciocan) şi Florica Oţel (800 m) în concursul „Memorialul Kusocinski" de la Varşovia, şi Zoltan Vamoş în proba de 800 m. la concursul internaţional de la Istanbul şi ceilalţi sportivi romîni au cucerit noi victorii de prestigiu.

La concursul internaţional organizat la Atena, Ilie Savel a cucerit două locuri întîi în probele de 400 m. plat cu timpul de 48"4/10 şi 400 m. garduri, cu 53"1/10. Ion Bădici a terminat pe locul doi în cursa de 3000 m. obstacole cu rezultatul de 9'31"8/10, iar săritorul în înălţime C. Dumitrescu s-a clasat de asemenea pe locul doi cu 1,85 m.

La Istanbul Gh. Stănel a obţinut victoria în cursa de 400 m. garduri cu rezultatul de 54"6/10, iar Ion Soeter s-a clasat al treilea la înălţime cu 1,88 m.

Dintre celelalte performanţe înregistrate în concursul internaţional de la Varşovia, trebuie remarcat în primul rînd rezultatul de 82,98 m. obţinut de polonezul Sidlo la aruncarea suliţei şi excelentul timp obţinut de cehoslovacul Jungwirt la 1500 m. plat: 3'42"0.

Victorie *dinamovistă la rugbi*

Şi de data aceasta rivalitatea dintre echipele fruntaşe ale rugbiului nostru — Dinamo Bucureşti şi C.C.A. — s-a tranşat în favoarea dinamoviştilor, care după un meci extrem de disputat, desfăşurat duminică dimineaţa pe Stadionul tineretului, şi-au adjudecat o meritată victorie cu scorul de 17-12 (9-3). În cursul desfăşurării meciului şi în special în prima repriză, dinamoviştii au manifestat o uşoară superioritate rezultată din omogenitatea înaintaşilor, din rapiditatea lor. În cea de a doua repriză, jocul şi-a pierdut din spectaculozitate devenind dur, datorită atît nervozităţii jucătorilor, cît şi cîtorva greşeli de arbitraj

Sub acest aspect, fazele frumoase oferite de ambele echipe în repriza I-a au fost umbrite de numeroasele momente de nesportivitate, ivite înspre sfîrşitul celei de a doua părţi a meciului. Animatorii acestor momente (Penciu, Chiriac, Paloşanu şi alţii) nu au nici o scuză pentru comportarea lor nesportivă cu totul inadmisibilă pe un teren de sport.

O notă proastă merită şi organizatorii meciului care au programat această întîlnire pe un teren impropriu atît sub aspectul capacităţii cît şi al condiţiilor pe care le oferă jucătorilor şi spectatorilor. Fără să considerăm o scuză pentru jucătorii care s-au comportat nesportiv, credem că nervozitatea unora s-a datorat şi cîtorva spectatori prea înfierbîntaţi care, înghesuindu-se pe tuşe au incitat jucătorii la brutalităţi, părăsirea terenului, au insultat arbitrii etc. Serviciul de ordine a fost ca şi inexistent.

Se impune o mai mare exigenţă în alegerea terenurilor care urmează să găzduiască jocuri de o asemenea importanţă. Este inadmisibil ca în timpul unui joc asemănător celui de duminică, spectatorii să pătrundă pe terenul de joc pentru a urmări mai bine fazele ce se desfăşoară în cealaltă parte a terenului, cum s-a întîmplat la meciul despre care vorbim.

E. PITULESCU

Sportivii din toate colţurile lumii la Jocurile sportive de la Moscova

O adevărată întîlnire a campionilor olimpici — Afluenţă de participanţi

Mai puţin de două luni au rămas pînă la deschiderea celei de-a III-a ediţii a Jocurilor sportive ale tineretului de la Moscova. Pe adresa Comitetului Olimpic al U.R.S.S. — organizatorul întrecerilor — zilnic sosesc noi înscrieri din numeroase ţări. Asemenea confirmări de participare au fost primite recent din partea jucătorilor clubului austriac de tenis de masă „Viena", a înotătorilor din Argentina, a baschetbaliştilor din Belgia, a gimnaştilor din Mexic, a canoterilor din insulele Havai şi a cicliştilor clubului italian „Adzini".

Federaţia australiană de atletism a informat recent Comitetul Olimpic al U.R.S.S. că la Jocurile de la Moscova va participa şi cunoscutul atlet australian Allan Lawrence, cîştigătorul medaliei de bronz în proba de 10.000 m. plat la ultima ediţie a Olimpiadei. În zilele Jocurilor, în Capitala Uniunii Sovietice vor putea fi văzuţi numeroşi campioni olimpici cum sînt înotătorii: Crapp, Fresser şi Henricks (Australia), atleţii O'Brien (S.U.A.), Reed (Noua Zeelandă), boxerul Behrend (R.D. Germană), canoistul Rottman (R.P.R.) şi alţii. Pînă în prezent numărul sportivilor din străinătate care şi-au anunţat participarea la Jocuri a trecut de cifra de 4000.

După datele preliminare care există la comitetul de organizare a Jocurilor la competiţia de atletism vor lua parte sportivi din 21 de ţări, la înot 16 ţări, baschet şi box cîte 15 ţări, ciclism 14 ţări, gimnastică 12 ţări. Cu mult interes este aşteptată evoluţia echipei reprezentative de hochei pe iarbă a Indiei, deţinătoarea titlului de campioană olimpică.

Scrimerii romîni învingători

Întrecerea de scrimă dintre echipele F.S.G.T. (Franţa) şi Progresul, ne-a adus satisfacţia unei noi victorii internaţionale, jucătorii Progresului obţinînd o meritată victorie la scorul de 3—1. Nu este mai puţin adevărat că, cunoscînd valoarea echipei noastre (de altfel întărită cu două elemente valoroase: Olga Orban şi Tiberiu Bartoş) pronosticurile indicau favorită echipa romînă. Echipa sindicală franceză s-a dovedit mai bine pregătită la sabie unde beneficiază de aportul unui trăgător foarte înzestrat, Andre Marcou, probă la care de altfel au şi cîştigat. La floretă, oaspeţii s-au dovedit însă mai slab pregătiţi, atît la fete cît şi la bărbaţi.

Scorul cu care au cedat, 11—5, vorbeşte de la sine despre acest lucru.

La floretă fete, echipa noastră a cîştigat toate asalturile, iar la spadă oaspeţii au obţinut victoria cu scorul de 5—4.

A început concursul internaţional de tenis

DUPĂ PRIMA ZI...

Zilele călduroase de vară au adus pe terenurile din str. dr. Staicovici animaţia obişnuită a unui concurs internaţional. Simţi aci o forfotă, în care descifrezi emoţia, incertitudinile, nerăbdarea. Duminică dimineaţă, mulţi dintre jucători priveau panourile pe care se înscriau numele lor. Ce scoruri vor fi trecute în dreptul acestor nume? O zi mai tîrziu, cunoscuta a început să fie dezlegată.

„Preludiul" concursului internaţional de tenis s-a consumat duminică cu replica pe care tinerii noştri jucători au dat-o colegilor lor sovietici. Întîlnirea, evident echilibrată, a fost viu disputată, solicitînd o punere în valoare a tuturor resurselor de care dispuneau combatanţii. Bosch l-a învins pe Lihaciov, însă Bardan a pierdut la Potanin, deşi cîştigase un set iar în al doilea conducea cu 4—0. Jucînd la valori variate, cu fluctuaţii mari, depăşit de momentele dificile, Bardan a pierdut setul cu 5—7 şi a cedat în următorul cu 2—6. La dublu, Bardan şi Serester au învins de o manieră categorică pe Lihaciov şi Potanin.

„Preludiul" duminical a fost complectat de o întîlnire sovieto-bulgară dominată net de tenismanii sovietici. N-au lipsit de pe teren nici ceilalţi concurenţi. Unii s-au antrenat, iar alţii s-au mulţumit să fie simpli spectatori.

În sfîrşit, dimineaţa de luni a început să dea primele răspunsuri pronosticurilor. Pe terenuri, soarele era prezent din belşug. În schimb, cam lipseau spectatorii. La capitolul prezenţă, trebuie să notăm şi surprizele. Una este, aceia că jucătorii italieni şi-au contramandat participarea. Altele, cele mai multe, s-au înregistrat pe terenurile de joc. Să vă relatăm cîteva. Nu tocmai plăcute, dar... surprize. Zacopceanu şi Caralulis au fost eliminaţi în mod neaşteptat, primul de către bulgarul Ciupareo iar al doilea de către maghiarul Palinkaş. Zacopceanu a pierdut un set cu 0—6 iar următorul cu 7—9, ceea ce sugerează o inconstanţă evidentă şi o timorare în faţa unui adversar care n-a strălucit. Satisfacţia unei victorii ne-a fost adusă de tînărul Bosch care l-a eliminat pe campionul libanez Samir Khoury: 6—8, 6—2, 6—4. Nu putem trece cu vederea nici succesul lui Juhasz în faţa campionului R.S.F.S.R., Anisimov: 7—5, 6—1. Pentru turul următor la simplu bărbaţi s-au calificat 12 jucători romîni. La simplu fete au rămas în competiţie 7 reprezentante, printre care Ponova, Namian şi Stănescu. O impresie bună a lăsat franceza Bucaille.

Soarele nu-i prietenos cu concurenţii. Dacă spectatorii se pot deplasa uşor de pe un teren pe altul, în schimb jucătorii au încă un adversar care-i incomodează serios. Un loc de refugiu căutat în mod deosebit este bufetul, unde o bere rece îţi dă puteri să te reîntorci în tribune.

IRINA PONOVA

Pe aleile ce înconjoară ca un brîu terenurile, asistăm la o veritabilă promenadă. Spectatorii trec în revistă partidele şi le aleg pe cele mai pasionante. Jucătoarea franceză Kermina e nehotărîtă. Încotro? Ne apropiem de ea ca să schimbăm cîteva cuvinte:

— Primele impresii?

Clasica noastră întrebare obţine un răspuns laconic:

— Am sosit abia azi dimineaţă. Deci de puţin timp. Însă pot spune că pînă acum, am adunat impresii dintre cele mai bune...

— Despre viitoarele adversare ce ne puteţi spune?

— Cu puţine excepţii, îmi sînt necunoscute. Ca jucătoare, bineînţeles. Altfel, sînt foarte simpatice...

I-am promis cunoscutei jucătoare că îi vom solicita un interviu după confruntările cu adversarele ei. Propunerea a fost acceptată.

Din bogatul program de după-amiază, după ce am fost martorii victoriei cuplului sovietic Kuzmenko-Filipova în faţa Marianei Niculescu şi Ecaterinei Roşianu, alegem vizionarea partidei de dublu bărbaţi, care a opus pe tinerii noştri jucători Bardan şi D. Viziru cuplului libanez Samir Khoury-Elie Attieh. Partida a avut o desfăşurare pe alocuri dramatică. Primul set a revenit libanezilor cu 6—4. În al doilea set, jucătorii noştri deşi conduşi cu 1—4 reduc handicapul la 5—5, pentru ca să piardă cu 5—7 după o luptă mare. Păcat că nervozitatea lui Viziru care a pierdut multe mingi a influenţat comportarea cuplului romîn şi ratat o posibilă victorie.

La dublu fete s-au remarcat victoriile înregistrate de Bucaille-Kermina asupra lui Kendeffy-Dobosiu şi Namian-Ponova asupra cuplului Bistriceanu-Orensky.

La sfîrşitul primei zile, panourile cu numele jucătorilor începuseră să fie complectate. Dar, n-a trecut decît o singură zi...

E. OBREA
R. LUCIAN

După concursul de şah

SISTEM „ELVEŢIAN"

Prima competiţie de acest gen organizată la noi a adus rezultate interesante, multe partide bune şi învăţăminte preţioase pentru antrenorii şi jucătorii noştri.

În primul rînd, trebuie semnalate numeroasele victorii obţinute de candidat maeştri la maeştrii sportului, cea mai mare parte a lor după partide de valoare. Astfel, Stanciu a cîştigat la Ciocîltea şi Seimeanu, Nacht la Troianescu şi Reicher, Menas la Ciocîltea şi Troianescu, Fischer la Reicher. Desigur ar mai fi în acest sens de menţionat partide, dar cele arătate sînt concludente. Există între jucătorii tineri elemente de valoare cărora le trebuie cît mai multe concursuri pentru a cîştiga experienţă şi a se putea afirma. Lotul nostru reprezentativ are de cîştigat prin promovarea acestora după o pregătire minuţioasă şi la timp făcută.

Concursul a dat loc la partide foarte disputate şi au lipsit aproape complect „remizele de salon". Numărul redus de runde şi importanţa deosebită pentru clasamentul final a unei victorii, a unui punct întreg a decis pe toţi jucătorii să joace cît mai hotărît, bineînţeles unii cu mai mult, alţii cu mai puţin succes. Au avut de cîştigat de aci nivelul şi spectaculozitatea turneului.

Cred că se poate elabora acum un bun sistem de pregătire a loturilor reprezentative de şah de seniori şi juniori, pe baza îmbinării studiului individual şi a analizei colective cu organizarea de concursuri de antrenament după acest sistem. O caracteristică a acestuia — nu îţi cunoşti adversarul decît înaintea partidei — este cît se poate de utilă pentru concursurile şi meciurile internaţionale, unde nu ai întotdeauna posibilitatea să te pregăteşti la adversar.

Un alt folos al acestui turneu organizat într-o perioadă de obicei lipsită de concursuri, este acela că a dat jucătorilor posibilitatea să verifice prin joc stadiul lor de pregătire şi să tragă învăţăminte.

Astfel, Dr. Troianescu şi Victor Ciocîltea care în curînd vor lua startul în întîlniri internaţionale, au arătat de exemplu că sînt aproape de forma lor cea mai bună în partidele cu Rădulescu şi respectiv, Negrea, dar că mai au şi deficienţe în pregătire, ca aceiea din partidele cu Menas Borel, care de altfel au şi fost prompt sancţionate.

Recomandînd acest sistem pentru concursuri de antrenament, de popularizare şi de calificare, sînt de făcut rezerve serioase cu privire la utilizarea lui în diferitele faze ale Campionatului Republican.

În încheiere este de evidenţiat iniţiativa secţiei de şah Energia Bucureşti de a organiza un turneu de valoarea acestuia, într-o perioadă de obicei de „acalmie şahistă", iniţiativă care ar fi bine să fie urmată şi de alte asociaţii.

În clasamentul final al concursului, locurile 1-2-3 sînt ocupate de Stanciu, Voiculescu, Sutiman cu 5 pct. iar locurile 4-5 de Menas, Fischer cu 4½ puncte.

EM. REICHER
maestru al sportului

MERIDIANE SPORTIVE

INREGISTREAZA ELECTRIC MUTĂRILE

Aceasta este inovaţia unui mecanic cehoslovac îndrăgostit de şah, Jan Simunek. El a creat o masă de şah prevăzută cu un aparat electric care înregistrează imediat pe foile de concurs fiecare mutare efectuată de cei doi parteneri. În felul acesta şahiştii vor face de acum înainte economie de timp şi partidele se vor putea desfăşura într-un ritm mai rapid. Pînă în prezent, inovaţia mecanicului cehoslovac a primit de acum patentul de funcţionare în 34 de ţări. Chiar în acest an o întreprindere cehoslovacă va începe fabricarea în serie a noilor mese de şah.

INDIA PE DRUMUL DEZVOLTARII MIŞCARII SPORTIVE

Forurile sportive din India au luat în ultimul timp o serie de măsuri în scopul dezvoltării sportului şi ridicării nivelului performanţelor sportivilor indieni. Printre acestea figurează şi hotărîrea de a fi angajaţi o serie de antrenori cu experienţă din străinătate. Cunoscutul jucător englez de tenis de masă Victor Barna a acceptat invitaţia de a se ocupa de pregătirea sportivilor indieni în această disciplină. Gimnaştii şi voleibaliştii vor fi antrenaţi de specialişti sovietici, în timp ce atleţii şi baschetbaliştii vor primi îndrumările unor antrenori americani.

O nouă metodă de antrenament a înotătorilor australieni

După cum se anunţă din Melbourne, doi dintre cei mai buni înotători din lume pe distanţele scurte în stilul liber, D. Henricks şi D. Freser, care la ultima ediţie a Jocurilor Olimpice au cucerit două medalii de aur, au început antrenamentele după o metodă nouă în care un loc important îl ocupă ridicările de haltere. Cei doi înotători australieni au declarat că această metodă a şi început să-şi arate roadele în creşterea măiestriei lor sportive. Răspunzînd întrebărilor ziariştilor, Dawn Freser a declarat că speră ca la cea de a III-a ediţie a Jocurilor sportive ale tineretului de la Moscova unde va participa, să se găsească în cea mai bună formă în urma aplicării noii metode de pregătire.

PALMARESUL BOXERULUI MAGHIAR LASZLO PAPP...

...care de curînd, cu aprobarea forurilor sportive din R. P. Ungară, a susţinut primul meci ca profesionist, este deosebit de bogat. În activitatea sa de amator, Laszlo Papp a susţinut 230 de întîlniri din care a pierdut numai 12. El a cucerit de trei ori medalia de campion olimpic. În primul său meci cu pugilistul profesionist A. Brandt din R. F. Germană, Papp a obţinut victoria la puncte.

RECUNOŞTINŢA

★ *În oraşul Durham din S.U.A. cu un mare număr de campioni olimpici negri un grup de spectatori negri, doritori să asiste la o manifestaţie sportivă au fost „poftiţi" să intre printr-o intrare separată amenajată recent pentru sportivii de culoare. Fără comentarii!*

REZISTENŢA

★ *Egipteanul Abd El Moneim Abdi a străbătut înot distanţa dintre Port-Said şi Ismailia (80 km.) în 29 ore şi 23 minute.*

ORGANIZAREA SPORTULUI IUGOSLAV

★ Printr-o hotărîre a guvernului iugoslav a luat fiinţă Comitetul federativ de cultură fizică. Acest for va funcţiona pe lîngă guvernul iugoslav avînd sarcina de a dezvolta mişcarea de cultură fizică şi a dirija subvenţiile prevăzute în bugetul de stat în domeniul sportului.

TRADIŢIE

★ *Pe lista celor mai făgăduitoare speranţe ale federaţiei britanice de tenis figurează Stanley Matews. Pentru a lămuri orice neînţelegere trebuie să precizăm că renumitul fotbalist englez nu s-a hotărît la cei circa 47 de ani ai săi să înceapă o nouă carieră sportivă, ci este vorba pur şi simplu de fiul său care poartă acelaşi (celebru) nume dar numără numai 11 primăveri.*

PRIMA ABSENŢA

★ Echipa de fotbal a Suediei nu va participa la Jocurile Olimpice de la Roma în 1960. Hotărîrea federaţiei suedeze a provocat stupoare dat fiind că această ţară a cîştigat turneul olimpic de la Londra în 1948 şi a avut o comportare excelentă la Helsinki în 1952.

S. SPIREA

La ciclism — semifond

N-a putut fi stabilit campionul...

Şoseaua Bucureşti—Găeşti a fost duminică locul de desfăşurare al finalelor campionatelor republicane de ciclism — semifond. DEOARECE IN COMPETIŢIA REZERVATA SENIORILOR INVINGATORUL CURSEI GH. ŞERBAN (C.C.A.) NU A REALIZAT MEDIA ORARA STABILITĂ PRIN REGULAMENT (41 KM.) EL NU A PRIMIT TITLUL DE CAMPION REPUBLICAN. În general întrecerea a fost anostă şi la sfîrşitul cursei Gh. Şerban a cîştigat la sprintul final realizînd pe 100 km. timpul de 2h28'55" (regulamentul prevedea un timp de 2h26'20"). În acelaşi timp au mai fost cronometraţi A. Şelaru (Dinamo), N. Molnar (Locomotiva), A. Folbert (Energia) şi alţii.

La fete titlul a fost atribuit ciclistei Herta Schuster (Fl. Roşie).

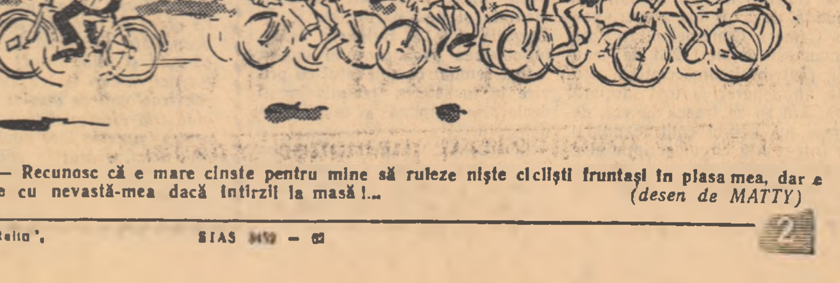

— Recunosc că e mare cinste pentru mine să ruleze nişte ciclişti fruntaşi în plasa mea, dar e jale cu nevastă-mea dacă întîrzii la masă!...
(desen de MATTY)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori Tel. 75691. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". SIAS — 62